

ZVONNIK

KATOLIČKI LIST

GODINA : I

BROJ : 3

Subotica, siječanj (januar) 1995.

Cijena : 1,00 Din.

MOLITVA DUHU SVETOM ZA JEDINSTVO

Duše jedinstva,
ti, u kojem su Otac i Sin jedno,
učini da i mi budemo međusobno jedno
poput njih i u njima.
Ti, koji izražavaš jedinstvo božanske obitelji,
dodi i učvrsti jedinstvo ljudske zajednice.
Povećaj u srcu svih ljudi, a posebno kod kršćana,
želju za tim jedinstvom i neka se ona odjelotvori.
Sve više okupljaj čovječanstvo
u jedinstvu istine
otvorenijim prihvaćanjem objave
i promicanjem jedne te iste vjere.
Okupi ljude u iskrenoj ljubavi,
u međusobnom poštovanju
i velikodušnijem pomaganju.
Učvrsti kod svih volju da nađu prepreke i
izbjegavaju nasilja, sukobe, ugnjetavanje ili
izrabljivanje slabih.
Umnoži dodire među onima koje dijeli zid mržnje
ili nepovjerenja i potakni međusobno poštovanje
tamo gdje hara ocrnjivanje i prezir.
Oraspoloži nas za velike
osobne napore oko jedinstva
i otrgni nas od naših
zlonamjernih predrasuda,
te nas otvori
za potpunije razumjevanje drugih.
Otkrij nam jasne mogućnosti i sredstva jedinstva.
Potakni nas na približavanje i prijateljstvo.
Pomozi nam da pristanemo na sve žrtve
za dublje jedinstvo misli i srdaca oko nas.

/J. Galot/

JEDINSTVO KRŠĆANA - UTOPIJA ILI STVARNA MOGUĆNOST

"Da svi budu jedno kao što ti, Oče, u meni i ja u tebi, neka i oni u nama budu da svijet uzvjeruje..." (usp. Iv 17, 21).

Ova molitva i želja Isusova srca - samim krštenjem ucijepljena je i u srce svakog krštenika. Snagom tog temeljnog zajedništva, koračamo - uz pomoć zajedništva molitve, čitanja Svetog pisma, bogoštovlja i bratske ljubavi, k vršku našeg zajedništva, Euharistijskoj gozbi ljubavi, koja će dovesti do ostvarenja Isusove molitve "da svi budu jedno" - "savršeno jedno", kao što je On u Ocu i Otac u njemu...

To je "vječnost" koju moramo živjeti na zemlji da bi svijet povjerovao u Kristovo poslanje i Očevu ljubav prema njemu, te ušao u zajedništvo - s Bogom, i u zajedništvo vjernika Crkve Kristove!

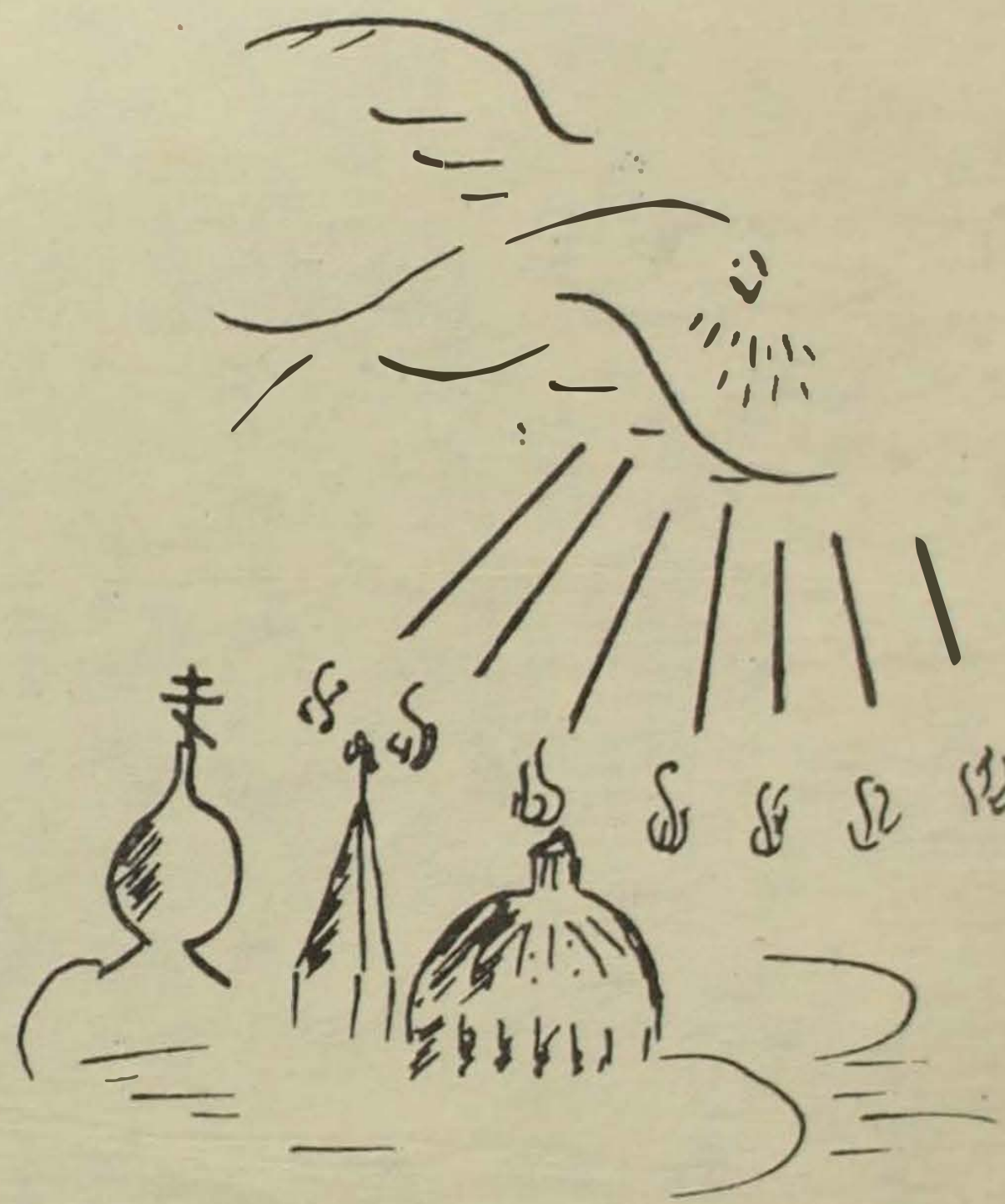
Dok pišem ovaj uvodnik u našem gradu, u našoj biskupiji i drugdje po svijetu traje Molitvena osmina za jedinstvo kršćana, koja ove godine ima geslo: "Zajedništvo u Bogu i među nama". Za jedinstvo će moliti kršćani cijeloga svijeta nadahnuti Isusovom molitvom "Da svi budu jedno". Molit će na tu nakanu - svatko u svojoj zajednici: katolici, pravoslavni, evangelici, reformirani, anglikanci... Bit će ova Molitvena osmina prigoda za susretanja i za zajedničku molitvu kršćana različitih kršćanskih Crkava. Očitovat će na taj način da je puno više onoga što nas spaja nego što nas razdvaja. (U Božjim očima postoji samo jedna Crkva, ali mi kršćani još ne gledamo tako!) Ti susreti očitovat će snažnije i jače da su kršćani - Isusovi učenici - "svjetlost svijeta". Umanjit će se sablazan razdijeljenosti... Neka doista ti susreti i ta molitva budu osvježenje u sredinama u kojima su međuljudski i međunacionalni (a ponegdje i međuvjerski) odnosi duboko narušeni. Neka obnove vjeru i nadu u pobjedu dobra, u pobjedu ljubavi...

Volio bih da i naš "Zvonik" što češće javlja vijesti o lijepim primjerima suživota pripadnika različitih kršćanskih Crkava i o njihovom zajedničkom doprinosu dobrobiti svih ljudi u sredini u kojoj žive.

I u ovoj godini "Zvonik" želi pomoći svojim čitateljima da žive novim životom dobrote i svetosti. Na to nas potiče meditacija i svi članci koji žele izgrađivati našu duhovnost. U našim krajevima nije nepoznat običaj blagoslova obitelji, odnosno kuća. U rubrici "Obitelj" možete si posvijestiti značenje tog čina. Zbog otežane komunikacije s Replikom Hrvatskom nismo u mogućnosti na vrijeme dobiti obavijesti iz IKE (Izvještajna katolička agencija), pa imamo malo poteškoća s vijestima iz Opće Crkve. Tako se dogodilo da smo imali krivu informaciju da su Ujedinjeni narodi ovu godinu proglasili Međunarodnom godinom strpljivosti, što nije točno, nego je ovo Međunarodna godina žene, što je jasno iz nekih tekstova

u ovom broju Zvonika. Pokušat ćemo te informacije iz života opće Crkve dobiti snimajući emisije Radio Vatikana (ukoliko nas nestanak struje u tom ne bude previše ometao). Pomalo se javljaju suradnici (dopisnici) iz SR Jugoslavije, a očekujemo i bolju suradnju od župnika i "dopisnika" iz pojedinih župa naše biskupije kako bi i vijesti iz Subotičke biskupije bile što raznolikije te činile stvarni mozaik vjerničkog života u Bačkoj. Naša prva nagradna igra naišla je na lijepi odjek kod djece i mladih. Dobili smo 65 odgovora na nagradno pitanje. Izvještaj o izvlačenju dobitnika možete pročitati na posljednjoj stranici. Zanimanje djece za ovu nagradnu igru ponujako nas je da im već u ovom broju dademo njihovu stranicu.

Na početku smo. Nemojte nam uzeti za veliko zlo različite propuste koje zapažate. Prihvaćamo svaku kritiku, ali u svojim prijedlozima i prigovorima budite konkretni. Samo tako ćemo moći učiniti da Zvonik bude stvarno svima drag i koristan, što nam je i cilj. U tom smislu dajemo Vam mogućnost da u rubrici "Vaša pisma" pitate o svemu što vas zanima ili muči u vašem vjerskom životu.

Gospodine,
 posred raznolikosti koja nas rastavlja,
 posred suparništva koje nas razjedinjuje,
 posred odbojnosti koja podiže pregrade među nama,
 Ti nas pozivaš na jedinstvo i ljubav.
 Ti nas nanovo stvaraš
 u jednom i istom čovječanstvu.
 Daruj nam viziju jedinstva koje imamo u Tebi;
 daruj nam viziju tvoga novoga čovječanstva,
 da ujedinjeni u tom čovječanstvu
 uzmognemo služiti jedni drugima u ljubavi.

M. A. Thomas, Indija

BLAGOSLOVLJENA GODINA NOVA

Na početku nove godine ljudi stiskaju jedno drugom ruke, izmjenjuju poljupce, izražavaju dobre želje. U željama su vrijednosti života: zdravlje, vjera, mir, radost, uspjeh...

Crkvi - zajednici Isusovih prijatelja - ništa nije strano što je ljudima blisko. Ona liturgijom prvog dana nove godine zaziva blagoslov Božji na sve ljude dobre volje. Taj dan se u Crkvi čita čitanje knjige Brojeva. U njoj je zapisano:

*"Neka Te Gospodin LICEM svojim obasja, milostiv neka ti bude!
Neka POGLED svoj Gospodin svrati na te i mir ti donese!"*

Što znači licem obasjati? Lice je dio tijela na kojem se najbolje očituje čovjekova duša. Na licu se vidi da li je u nutrini čovjekovoj mir, radost, sklad ili tjeskoba i strah. Nekoga obasjati licem znači biti iskren, plakati kad duša plače, smijati se kad si radostan. Licem obasjati - prilaziti čovjeku s njegove dobre strane, pohvaliti ga, utješiti, razumjeti, savjetovati...

Gospodine sačuvaj nas lica s maskama. Sačuvaj nas lica koja plaču kad zlo misle. Obdari nas dragim, vedrim licima.

Pogledom, bez riječi, čovjek prenosi sebe. Kakvih sve pogleda ima? U pogledu toplina, dubina, iskrenost ili pogled mutan, strastven, izgubljen. Kakav je bio Isusov pogled? Kakvim pogledom je gledao Mariju Magdalenu, majku mladića iz Naima, Martu i Mariju, Judu, Ivana ili prodavače u hramu? Vjerujem u Isusov pogled pun podrške, razumijevanja, ljubavi za čovjeka. Bojim se pogleda koji siječe, u kojem je odsjaj mržnje. Sačuvaj nas takvih pogleda, Gospodine!

Što je značio i što još danas znači blagoslov za biblijskog vjernika? Blagoslov je očitovanje istine da od Boga primamo život i dobra koja su nam za život potrebna. Blagoslov je istina da Bog čovjeka ne napušta, da mu želi dobro. Biti blagoslovljen znači imati kruha, vode, prijatelja - sve što nam je za život potrebno.

Blagoslovljeni čovjek osjeća u sebi potrebu biti blagoslov za druge. Poznao sam dvojicu ljudi koji su bili blagoslov za druge. Kolege su to iz mojih studentskih dana. Zvali su se Krešimir i Nenad. Tokom cijele godine, a i za vrijeme ispita kad su studenti nervozni, umorni - oni su uvijek imali vremena za svoje kolege. U njihovu sobicu čovjek je uvijek dobro došao. Našla se tu uvijek tražena knjiga, skripte, šalica kave ili čaja, a uvijek lijepa i dobra riječ.

Biti blagoslov znači imati vremena za brata čovjeka. Prilaziti mu s njegove dobre strane. Biti blagoslov znači pružiti ruku pomirenja, opraštanja, ne biti zlopamtilo. Blagoslov treba biti svećenik svećeniku, redovnica redovnici, muž ženi, žena mužu, roditelji djeci, djeca roditeljima, svatko svakomu...

Gospodine, učini nas dostojnima tvoga blagoslova! Pomozi nam biti blagoslov za bližnje u godini u koju zakoračismo.

Lazar Novaković

Međunarodni dan mira - poruka Svetog oca

ŽENA - ODGOJITELJICA ZA MIR

Godina 1995. proglašena je Međunarodnom godinom žene. Stoga je Papa ženi posvećuje i svoju poruku za Svjetski dan mira, koji se slavi svake godine 1. siječnja. On poziva sve žene svijeta da uznastoje odgajati ljude, svakog pojedinog čovjeka i cijele zajednice, za mir. Papa u poruci naglašava da mir nije puka odsutnost rata, nego život ispunjen svim ljudskim vrijednostima, upravo biblijski "šalom". Taj blagoslovljeni, ljubavljivi ispunjeni mir ne može se ostvarivati bez posebnog zauzimanja žene. Ženi je, naime, Bog na osobit način povjerio čovjeka. Ali, to se ne smije shvatiti u isključivom smislu, nego se muškarac i žena nadopunjuju. Muškarac i žena stvoreni su jedno za drugo, ali ih Bog nije stvorio nepotpune. Muškarac i žena moraju se prepoznati kao osobe jednakoga dostojanstva, ističe Papa.

Mir u svijetu očito ovisi o stanju u obiteljima. Djeca koja bi rasla u skladnoj ljubavi oca i majke bila bi mnogo manje podložna napastima ratovanja. Zato se obitelj predstavlja kao prva i osnovna škola društvenosti, prva i osnovna škola mira.

Papa je posebno naglasio kako velika svjetska zla također počinju u obiteljima u kojima se ženska djeca ne cijene jednako kao muška. Tu se žene pripremaju da budu upotrebljavane, a ne da budu dostojanstvene osobe. Tu je izvor svih zluporaba žena, sve do prostitucije.

Odgoj djece, koji je odmah i odgoj za mir, u sebi uključuje i vjerski odgoj. Izvorni odnos između majke i djeteta također ima sasvim posebnu odgojnu moć na religijskoj razini, jer omogućuje da se djetinja duša i srce usmjeri prema Bogu mnogo prije nego što započne izričiti vjerski odgoj. Drugim riječima: u skladnim međuljudskim odnosima već se krije i skladni odnos čovjeka s Bogom.

Na kraju svoje poruke Papa žene kao odgojiteljice za mir posebno povjerava Mariji Kraljici Mira. /GK/

Iseljenički dan '94.

PROBLEM ŽENE U ISELJENIŠTVU

Na blagdan sv. Stjepana proslavljen je Iseljenički dan. U svojoj poruci za ovaj dan Papa je između ostalog rekao: Crkva pozdravlja inicijativu Ujedinjenih naroda koji su 1995. godinu proglasili godinom žene. To me potaknulo da za poruku za Iseljenički dan izaberem temu o ženi u iseljeništvu. Sve veći prostor koji žena osvaja u svijetu rada ima kao posljedicu njezino sve veće sudjelovanje u problemima povezanim s iseljavanjem. Razmjeri tog sudjelovanja su u pojedinim zemljama vrlo različiti, ali uzevši u cjelini, broj žena migranata izjednačava se s brojem muškaraca.

Neka Vas Marija - koja je osnažena vjerom u ispun-

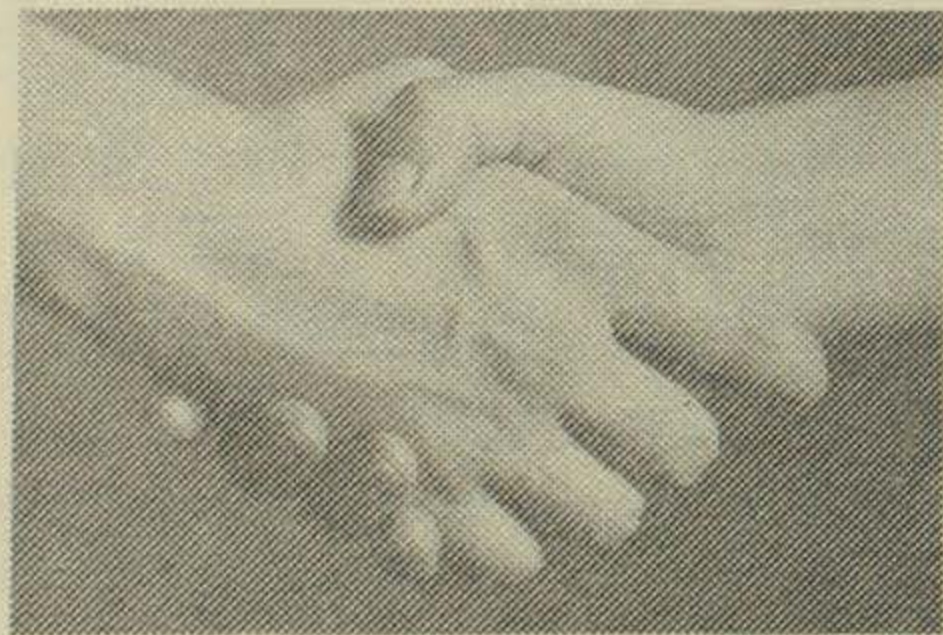
jenje Božjih obećanja uvijek bila spremna tumačiti događaje u svjetlu ispunjenja Gospodnje riječi - prati i obasja vaše putovanje kao žena, majka i supruga. Ona koja je u hodočašću vjere također iskusila progonstvo neka u vama osnaži volju da činite dobro, ojača vašu nadu i učvrsti vas u ljubavi. Majci Božjoj, Djevici od Puta, povjeravam vaše djelovanje i vaše nade i od srca vas blagoslivljam, zajedno s vašim obiteljima i svima onima koji se bilo gdje zauzimaju da vi budete s poštovanjem i bratski primljene. /GK/

Vatikan

POMIRBA KATOLIKA I EVANGELIKA

U Vatikanu je u petak, 16. prosinca bio evangelistički ili luteranski biskup dr Klaus Engelhardt iz Badena, predsjednik Vijeća Evangeličke Crkve u Njemačkoj. Za vrijeme susreta sa Svetim Ocem prvi čovjek njemačkih luterana pismeno je zatražio da se dokinu prijašnja stara uzajamna izopćenja i osude nauka. Evangelici napominju da je to, što se njih tiče, danas "neprimjenjivo na Katoličku Crkvu".

Pomirba je, dakle, na pomolu i to ne samo na riječima, nego, čini se, i na djelu. I teološki su razgovori katolika i luterana na dobrom putu. Izgleda, naime, da bi se poslije četiri i pol stoljeća tragičnih i vrlo ozbiljnih nesporazuma stvari mogle bitno izmijeniti u prilog crkvenog zajedništva. Ipak, put do potpunog crkvenog jedinstva ostaje dug, posebno na teološkom području. Ukidanje izopćenja i osuda nauka olakšava samo ekumenski put. /GK/

Vatikan

DVA IMENOVANJA KARDINALA VINKA PULJIĆA

Papa Ivan Pavao II. imenovao je vrhbosanskoga nadbiskupa kardinala Vinka Puljića članom Zbora za evangelizaciju naroda i članom Papinskoga vijeća za međuvjerski dijalog. /GK/

Vatikan

ZAREĐENO 10 NOVIH BISKUPA

Deset novih biskupa zaredio je papa Ivan Pavao II. za vrijeme svečane mise na grobu apostolskoga prvaka sv. Petra u Vatikanu na svetkovinu Bogojavljenja, 6. siječnja. Za biskupe je zaređeno 10 svećenika i to iz

sedam zemalja Europe, Azije i Amerike. /GK/

Alžir

UBIJENA ČETIRI SVEĆENIKA

U Alžiru su u Tizi-Ozouu u utorak 27. prosinca 1994. godine ubijena četiri svećenika, pripadnika Družbe bijelih otaca ili afričkih misionara. Ubojstvo se dogodilo u crkvi. Željeli su ostati uz narod koji ih voli i koji oni vole. I to su platili svojim životom.

U povodu ubojstva četiri afrička misionara papa Ivan Pavao II. je 29. prosinca uputio brzojave suosjećanja nadbiskupu Alžira i vrhovnom poglavaru afričkih misionara. Sveti otac je u brzojavima vapio za "darom mira" za sav alžirski puk te da žrtva četiri ubijena svećenika "pridonese uvjerenju da dijalog i ljubav moraju prevladati nad sukobom i svakim drugim oblikom nasilja". /GK/

Čile

POTIČAJ RODITELJIMA NA ZAJEDNIČKU MOLITVU S DJECOM

Čileanski su biskupi u povodu završetka Godine obitelji potaknuli roditelje da svakodnevno mole zajedno s djecom te da svoju djecu ne oslobađaju od obaveza vjeronauka. "Od roditelja poglavito tražimo da svakodnevno u svojem domu glasno zajedno s djecom, pošto su učinili znak križa, mole Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu", kažu čileanski biskupi. /GK/

Sjedinjene Američke Države

PAPA ČOVJEK GODINE

Za američki tjednik "Time" papa Ivan Pavao II. je "čovjek godine". Razlog je postojanost Svetoga Oca i njegova ustrajnost da ide protiv struje ako to traže istina i dobro.

U obrazloženju odluke se kaže: "U godini u kojoj su se mnogi žalili zbog nedostatka moralnih vrijednosti i izmišljali tolike isprike da bi opravdali svoje pogreške, Papa je odlučno iznosio svoj pogled na život i poticao svijet da slijedi njegov primjer. Zbog te dosljednosti, odnosno besvijesti, rekli bi njegovi ogovarači, izabran je za čovjeka godine." /GK/

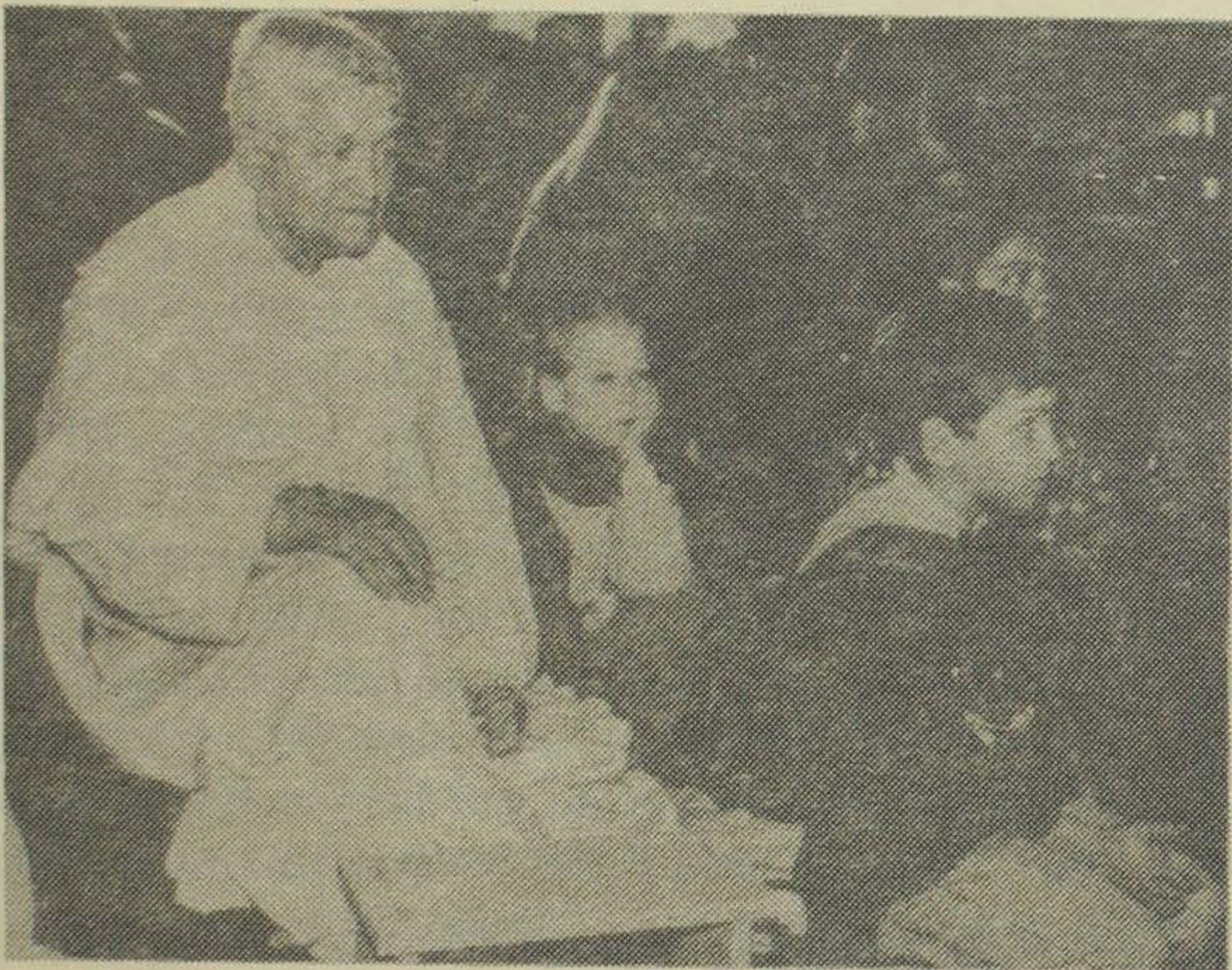
PAPA U AZIJI I OCEANIJI

Na svojem 63. po redu apostolskom putovanju izvan Italije papa Ivan Pavao II. posjetit će Filipine, Papuu - Nova Gvineja, Australiju i Šri Lanku. O ovom putovanju napisat ćemo na ovom mjestu nešto više u slijedećem broju. /Radio Vatikan/

Pariz

MOLITVENI SUSRET STOTINU TUSUĆA MLADIH

U Parizu od 28. prosinca do 1. siječnja, u organizaciji ekumenske zajednice iz Taizea, održan je 17. Europski ekumenski molitveni susret mladih. Više od stotinu tisuća mladih vjernika iz brojnih europskih zemalja, pripadnika različitih kršćanskih Crkava, na 350 različitih mjesta molilo je i meditiralo. Cilj ovih molitvenih susreta i meditacija bio je isti za sve: "Hod na izvore vjere" i "izgradnja povjerenja među narodima".

Brat Roger uvijek se pojavljuje u društvu djece Foto GK

Među hodočasnicima bilo je i stotinjak mladih vjernika iz Subotičke i Zrenjaninske biskupije koje je predvodio vlč. Vajda Károly, kapelan iz Bajmoka, a bila je i skupina pravoslavnih vjernika iz Novog Sada koje je predvodio episkop Lukijan.

* * * * *

Zagreb

OBITELJSKA SVIJEĆA MIRA

U crkvi sv. Petra u Zagrebu u srijedu 28. prosinca održana je središnja proslava akcije "Obiteljska svijeća mira" prigodom završetka Godine obitelji. U poslijepodnevnom satima dočekane su obiteljske svijeće iz svih hrvatskih županija. Potom je misu za mir predvodio apostolski nuncij u Hrvatskoj mons. Giulio Einaudi. Za vrijeme mise nuncij je blagoslovio donešene obiteljske svijeće. Zapalio je i blagoslovio jednu veliku obiteljsku svijeću koja će biti predana Svetom ocu na dar u ime obitelji iz cijele Hrvatske. U svojoj propovijedi mons. Einaudi rekao je: "U večerašnje slavije unosimo svjetlo svijeća koje dolaze iz svih hrvatskih regija i krajeva, a sve te svijeće stopit će se u jednu veliku 'obiteljsku svijeću'. I mi želimo biti donositelji mira. To svjedoči i ova akcija 'Obiteljska svijeća mira'. Samo snagom koju Krist daje, tugujuće obitelji, koje su u besmislenim ratnim sukobima na ovim prostorima

izgubile svoje najmilije, mogu u svom srcu sačuvati svjetlo praštanja, a rastjerati tamu mržnje i osvete. Svi smo svjesni da to nije lako, ali ako je Krist naše svjetlo i oslonac u našem životu, u zajedništvu s njime sve je moguće".

* * * * *

Zagreb

VJEROUČITELJICE PRED KATEKIZMOM KATOLIČKE CRKVE

Tri mjeseca nakon objavljivanja "Katekizma katoličke Crkve" na hrvatskom jeziku, redovnice Crkve u Hrvata posvetile su svoj godišnji vjeronaučni skup upravo tom velebnom djelu. Naime, u Zagrebu je od 9. do 13. siječnja 1995. godine, u prostorijama Dječakog sjemeništa na Šalati, održana 22. katehetska zimska škola na temu "Katekizam Katoličke Crkve".

U radu ove škole sudjelovalo je preko 500 redovnica. Među njima bile su i tri katehisticke iz naše biskupije: s. Silvana Milan, katehistica župe sv. Roka u Subotici, s. Beata Zebić, katehistica u Tavankutu i s. Eleonora Merković, katehistica subotičke župe Marije Majke Crkve.

* * * * *

Skoplje

USPOSTAVLJENI DIPLOMATSKI ODNOSI SA SVETOM STOLICOM

Zajedničkim dogovorom predstavnika Svete Stolice i Vlade u Skoplju Sveta će Stolica u Republici Makedoniji imati apostolsku nuncijaturu, a Republika Makedonija će pri Svetoj Stolici imati veleposlanstvo.

Prema najnovijim podacima u Republici Makedoniji katolika ima oko 10.600, a pripadaju latinskom i istočnom ili grčkom obredu. Katolika latinskog obreda je oko 4.500. Imaju biskupiju sa četiri župe. Katolika pak grčkoga obreda ili grkokatolika je oko 6.100. Imaju pet župa. Pripadaju križevačkoj biskupiji ili eparhiji, a skrb je za njih povjerena njihovom apostolskom pohoditelju, skopskom biskupu dr. Joakimu Herbutu.

* * * * *

Kotor

BOŽIĆ U KOTORSKOJ BISKUPIJI

Kotorski biskup mons. Ivo Gugić služio je ponoćnu misu u crkvi sv. Antuna Padovanskog. On se svojim vjernicima obratio i preko Radio Kotora svojom božićnom čestitkom uz želju za mir, ljubav i poštovanje među ljudima. On je tom prigodom čestitao predstojeći Božić i pravoslavnim vjernicima i Novu godinu svim građanima Kotora.

Predsjednica SO Kotor Vidosava Kaščelan uputila je čestitku za Božić kotorskom biskupu i svim vjernicima katoličke vjeroispovijesti.

Božićni koncerti priređeni su u župnoj crkvi u Prčnju i u crkvi sv. Antuna u Kotoru. Sudjelovali su crkveni zbor "Sveti Tripun" i istoimeni dječji zbor, te tamburaški orkestar, kao i instrumentalni i vokalni solisti. /Pobjeda/

Vatikan

**ODOBRENA BISKUPSKA KONFERENCIJA
BOSNE I HERCEGOVINE**

Kongregacija za evangelizaciju naroda, koja je nadležna za Katoličku Crkvu u Bosni i Hercegovini, dekretom od 8. prosinca 1994. odobrila je Biskupsku konferenciju Bosne i Hercegovine. Dekret je vrhbosanskom nadbiskupu i metropolitu kardinalu Vinku Puljiću poslao apostolski nuncij u BiH mons. Francesco Monterisi. U sastav ove Biskupske konferencije ulaze biskupije: banjalučka, mostarsko-duvanjska, trebinjsko-makarska i vrhbosansko-sarajevska. /GK/

Zrenjanin

SUSRET KATOLIČKIH INTELEKTUALACA

U prostorijama biskupskog doma u Zrenjaninu 3. prosinca 1994. godine održan je susret katoličkih intelektualaca "Pax Romana". Okupio se lijepi broj kršćanskih intelektualaca iz cijele Vojvodine s mađarskog jezičnog područja. Skup je pozdravila predsjednica Hegedűs Kovácssecs Katalin, a onda su slijedila predavanja i razgovor. Susret je uobičajen na ovakvoj razini barem jedanput godišnje. Sve teme mogu se sabrati u misao vodilju: zadaci mađarskih kršćanskih intelektualaca danas. Prisutne je ugostio i pozdravio domaći biskup iznijevši u svom pozdravu značenje apostolata laika, citirajući Apostolovu misao da su službe različite, a isti duh te misao da je za takvo poslanje vrlo potrebna osobna kršćanska izgradnja. /Hitelet/

"ZDF" O ODŽACIMA

Na Badnje večer je na poznatom njemačkom televizijskom kanalu - ZDF, emitirana jedasatna emisija iz vjerskog života katolika u Jugoslaviji koja je započela i završila porukom iz Odžaka. Naime, urednik emisije je tako vodio emisiju da je prikazao život vjernika Nijemaca u dijaspori, a onda je kroz intervju s mjesnim župnikom g. Jakobom Pfeiferom, s nadbiskupom beogradskim mons. Perkovićem, s dvojicom pravoslavnih paroha iz Odžaka i iz Vukovara prenio poruku suživota, želje za mirom i svega onoga što Crkva čini i može učiniti u ovim teškim vremenima. Emisija je vrlo pozitivno prikazala ulogu Crkava i njihovu šansu da na konkretnim terenima učine ono što je ovdje vjekovima trajna vrijednost, a to je suživot u miru i slozi. Vjerojatno je urednik imao razloga da emisiju stavi u najgledanije vrijeme i tako učini Božić utjelovljenim u jednom nemirnom vremenu i nemirnim prostorima porukom mira, koja zrači iz evanđeoskog nauka.

Andrija Kopilović

Subotica

**SVEČANOST U ŽUPI SV. ROKA
60 GODINA SLUŽENJA
BELE VUKOVA**

U crkvi sv. Roka u Subotici bila je na blagdan Bogojavljenja (Tri kralja) pod misom u 9 sati vrlo lijepa svečanost.

Svi ma dobro poznat Bela Vukov, koji je rođen 6. siječnja 1910. godine, želio je da se na njegov rođendan

služi sveta misa za pokojne župnike s kojima je 60 godina surađivao kao član Crkvene općine, a zatim i u Pastoralnom vijeću. To su pokojni župnici Blaško Rajić, Ivan Kujundžić i Blaško Dekanj, a duga plodna suradnja bila je i sa župnikom dr Marinom Šemudvarcem.

Bela Vukov je daleke 1934. godine postao blagajnikom Crkvene općine kod župnika Blaška Rajića. Ovu dužnost je kod tog župnika vršio 14 godina. Blagajnik je bio i kroz čitavo vrijeme župnikovanja Ivana Kujundžića. Za vrijeme župnika dr Marina Šemudvarca i pokojnog župnika Blaška Dekanja bio je član Pastoralnog vijeća i u toj časnoj dužnosti je sve do sada, pa koliko može svojim iskustvom i znanjem pomaže u radu ove crkvene ustanove na dobro svoje župe i svih njezinih vjernika.

Svetu misu za pokojne župnike prikazao je sadašnji župnik Andrija Anišić koji se u svojoj homiliji toplim riječima osvrnuo na rođendan i jubilej Bele Vukova koji je proteklih 60 godina kao član Crkvene općine i zatim Pastoralnog vijeća svesrdno pomagao u radu tih crkvenih ustanova. Župnik je također naglasio da je g. Bela Vukov između dva rata bio veoma aktivan društveno-politički radnik; kao član hrvatske seljačke stranke u Subotici uprkos svih neprilika koje je zbog toga doživljavao. On je časn primjer koji može poslužiti kao uzor mladom naraštaju u ovoj sredini. Naša župska zajednica sretna je što ima takve požrtvovne ljude u svojoj sredini. Takvi časn ljudi na svojim leđima nose teret društvenog i kulturnog napretka svoga naroda. Zato mladi trebaju poći njihovim putem slijedeći njihov svijetli primjer.

Poslije svete mise bio je u župnom stanu prijateljski susret sa slavljenikom. Uz zahvale i čestitke, svečaru su izražene lijepe želje za dug i sretan život. /B.B./

U POVODU 800. OBLJETNICE ROĐENJA SV. ANTUNA PADOVANSKOGA

Ove godine slavi se 800. obljetnica rođenja sv. Antuna Padovanskog (1195-1995). Uz svetoga oca Franju sv. Antun je najpoznatiji franjevački svetac. On je i jedan od najpoznatijih svetaca Katoličke crkve. Papa Leon XIII o 650. obljetnici njegove svetačke smrti (1231-1881) dodijelio mu je naslov "Svetac čitavoga svijeta".

Možemo ga također nazvati "hrvatskim svecem". Sadašnji provincijal franjevača konventualaca o. Ljudevit Maračić pobrojio je - prema Šematizmu Katoličke crkve iz godine 1974. - 94 župne crkve koje za glavnog zaštitnika imaju sv. Antuna Padovanskog. I u našim krajevima gotovo nema crkve u kojoj ne bi bilo slike ili kipa sv. Antuna.

U Subotici ima jedno mjesto gdje se svakodnevno od jutra do mraka osobito časti sv. Antun. To je ulaz u franjevački samostan gdje se nalazi Svečev kip. Tu se mole mladi i stari, priprosti i učeni, siromašni i bogato odjeveni, zaplakani i razdragani... Na to mjesto se zaista mogu primijeniti riječi iz Himna u čast sv. Antunu: "... mole i dobivaju mladi pa i starci". Nevjerojatno ali istinito, franjevačka crkva zvana "Stara", posvećena je sv. Mihovilu Arkandelu i bilo bi normalno da proštenje bude na njegov blagdan. Međutim, umjesto 29. rujna, u toj crkvi je veliko proštenje baš na Antunov dan - 13. lipnja.

Vjerujemo da tu činjenicu treba pripisati baš narodu, moliteljima koji su iskusili da im je molitva uslišana kada se obrate Gospodinu po zagovoru sv. Antuna.

Kućna povijest Franjevačkog samostana u Subotici bilježi da je prvotni oltar sv. Antuna za Franjevačku crkvu nabavio gospodin Antun Budinčević 1738. a dao ga je pozlatiti Luka Bukvić 1750. godine. Na oltaru je bila slika sv. Antuna Padovanskog koji kleči pred malim Isusom, a nabavio ju je također Antun Budinčević, 1739. godine. Oltar je posvetio 12. lipnja 1738. Gabrijel Patačić, nadbiskup. To je jedini oltar stare crkve koji je ostao na svome prvotnome mjestu, premda je u prosincu 1903. mjesto starog drvenog oltara postavljen sadašnji, novi, isklesan od kararskog mramora i posvećen 26. 04. 1904. godine. Taj mramorni oltar je sigurno najljepši od svih sadašnjih oltara u franjevačkoj crkvi. Podignut je darovima štovatelja sv. Antuna iz Subotice i okoline koji su bili tako obilni da je samostanski kroničar zadivljen velikodušnošću darovatelja s oduševljenjem zapisao kako ovako darežljivih štovatelja sv. Antuna nema na cijelomu svijetu!

Kao što vidimo, sv. Antun je bio omiljeni svetac i u prošlosti, a tako je i danas. Ljudi ga najviše poznaju, štiju i zazivaju kao čudotvorca, prijatelja ljudi u svim njihovim nevoljama. Uvijek, dakle, kad je situacija bezizlazna i beznadna. Već ga njegov gore spomenuti stari himan iz XIII. stoljeća pozdravlja: "Si quaeeris miracula!" Zaželiš li se čuda, samo zazovi Antuna! U povijesti svetaca on je zaista jedinstveni Svetac, divan kao primjer za nasljedovanje, moćan u zagovoru i poželjan za drugovanje u zajedništvu. Stoga se rado uključujemo u proslavu njegove jubilarne 800. godine rođenja.

Na dan prijenosa Svečeva tijela, 15. veljače 1995. godine, u Padovi će biti otvorena "Godina sv. Antuna" koja će završiti na blagdan Bezgrešnog Začeca, 8. prosinca ove godine.

o. Marijan Kovačević

Sombor

BIBLIJSKI SUSRETI

U župi Presvetog Trojstva u Somboru početkom prošle godine započeo je za odrasle vjernike ciklus predavanja o Bibliji. Susreti se održavaju svakog drugog petka u mjesecu. Vjernicima, koji se po prvi put detaljnije bave tekstovima Svetog pisma i sustavno obrađuju svaku od knjiga, kako Starog tako i Novog zavjeta, ovi biblijski susreti pomoći će u još boljem poznavanju vjerskih istina a naročito u produbljivanju osobne vjere. Na ovim susretima vjernici i sami iznose svoja iskustva življenja vjere, probleme koji ih muče ili postavljaju pitanja o nejasnom i nepoznatom.

Slijedeći susret je 10. veljače u 17 sati u vjeronaučnoj dvorani župe. Pozivamo sve koji žele preko upoznavanja Svetog pisma produbiti svoju vjeru, ali i one koje zanima ova najčitanija Knjiga svijeta. /J.P./

BOŽIĆNI KONCERTI

1. Koncert katedralnog zbora
"Albe Vidaković"

U srijedu, 28. prosinca - decembra 1994. godine katedralni zbor "Albe Vidaković" peti put je priredio božićni koncert u velikoj vijećnici subotičke Gradske kuće.

Ženski i mješoviti zbor izveo je bogat program:

Ivan Zajc: "Raduj se o Betleme", A. Klobučar: "Dijete nam se rodilo", M. Leščan: "Zdravo sveta rodiljo", iz zbirke "Cithara octchorda" 1723. pjesma "Spavaj sinko majka pjeva", I. Couperin: "Pastorala", J. Pokaz: "Djetešce ti moje drago", A. Vidaković: "Svetoj obitelji".

U drugom dijelu koncerta, uz pratnju tamburaškog orkestra, mješoviti zbor je izveo kompoziciju J. Schnabela "Transeamus usque Betlehem" (Pođimo u Betlehem) i poznatu pjesmu J. Grubera "Tiha noć". Na kraju su izvedene pučke božićne pjesme uz pratnju tamburaša.

Na električnim orguljama svirao je Alen Kopunović Legetin. Neke pjesme pratile su na flauti Marina Pećerić i Marijana Mandić. Aranžmane za tamburaški orkestar izvršio je Stipan Jaramazović. Zborovođa i dirigent bila je s. Mirjam Pandžić.

2. Gradonačelnikov koncert

U četvrtak, 29. prosinca - decembra u velikoj vijećnici subotičke Gradske kuće gradonačelnik Jozsef Kasza organizirao je novogodišnji koncert i svim građanima poželio sretnu novu 1995. godinu.

U programu je sudjelovao poznati subotički zbor "Pro musica" pod ravnanjem Gabrijele Égetö. Dječji zbor Muzičke škole "Bambi" pjevao je tri božićne pjesme pod ravnanjem Irene Križak uz klavirsku pratnju Emeke Šoti Sobonja. Nastupio je ansambl za staru muziku u čijem sastavu su Elvira Husar - alt, Žužana Sebenji - violončelo, Đerđ Olah - blok flauta i Stevan Firstner - gitara. Debisijevu "Arabesku" na klaviru je izveo Alen Kopunović Legetin. Kao vokalni solisti nastupile su Eva Herodek i Brigita Varga iz Subotice. Elvira Husar pjevala je arije iz poznate opere "Carmen". Na kraju su miljenici subotičke publike, članovi Subotičkog tamburaškog orkestra izveli kompoziciju J. Straussa "Picikato polka", te poznati "Radecki marš" koji nas je na trenutak podsjetio na glasoviti novogodišnji koncert bečkih filharmoničara. Subotičkim tamburaškim orkestrom ravnao je Zoran Mulić, uz umjetničko rukovođenje Stipana Jaramazovića.

Na kraju koncerta gradonačelnik je svima poželio sretnu novu 1995. godinu sa željom da je proživimo u miru i međusobnoj toleranciji kako smo naučili od svojih predaka.

3. Koncert mladog zbora
"Iuventus Mariatheresiopolis"

U subotičkoj franjevačkoj crkvi 4. siječnja 1995. brojnoj publici predstavio se zbor "Iuventus Mariatheresiopolis" ("Mladost Mariatheresiopolisa") pod ravnanjem svoga osnivača Alena Kopunovića Legetin, studenta Muzičke akademije u Zagrebu. Članovi zbora su subotički studenti koji su već više puta nastupali.

Na programu koncerta bile su božićne pjesme i duhovne pjesme američkih crnaca. Izvedene kompozicije zauzimaju širok raspon od renesanse, baroka i romantizma. Na programu su bile kompozicije Couperina, Bacha i Handela.

Mladom zboru pridružili su se gosti kao solisti. Kao gošće nastupile su iz Beograda Tatjana Mitić, sopran i Violeta Poleksić, mezosopran. Nastupio je i Saša Štulić, tenor iz Subotice, student Muzičke akademije u Novom Sadu u klasi Biserke Cvejić.

Osobito je srdačno pozdravljen mladi solista Petar, brat Alena Kopunovića Legetin. Ovaj dvanaestogodišnji dječak, učenik šestog razreda subotičke Osnovne škole "Jovan Mikić", u pratnji zbora pjevao je pjesmu "Zdravo budi mladi kralju".

4. Koncerti zbora
HKPD "Matija Gubec"

Poznati tavankutski mješoviti zbor mladih svojim uspješnim nastupima pridodao je malu božićnu turneju s popularnim božićnim pjesmama koje je za četvoroglasni mješoviti zbor obradio mladi Pere Ištvančić, učenik četvrtog razreda Muzičke škole u Subotici.

"Oduševilo me što svaka dionica ima zanimljivu liniju: u sopranu je ostao original pjesme, a u ostalim glasovima je dopunjena harmonija. Tako smo dobili jednu neobičnu i lijepu cjelinu", kaže voditeljica zbora Nela Skenderović.

Na programu ovog mladog zbora bile su božićne pjesme, na pr. "Radujte se narodi", "U to vrime godišta", "Kyrie eleison", "Tiha noć" i dr.

Zbor "Matija Gubec" je 4. siječnja gostovao u subotičkoj crkvi sv. Roka, 6. siječnja u tavankutskoj crkvi Srca Isusova, 8. siječnja u subotičkoj crkvi Isusova Uskrsnuća.

<<><>>

Svi božićni koncerti spomenutih zborova željeli su doprinijeti da u našem gradu, u našim obiteljima i u našim srcima vlada i zavlada božićni mir. Programi navedenih koncerata su duhovno obogaćenje svih prisutnih slušatelja zbog doživljaja ljepote za kojom svi trajno čeznemo.

B.B.

BOŽIĆ U ŽUPI ISUSA RADNIKA

Božić u našoj župi proslavljen je vrlo svečano. Crkva je bila okićena divnim jelkama, a Betlehem je privlačio pažnju svima koji su došli na polnoćku. Snježno vrijeme nije pokvarilo raspoloženje ljudi već je stvorilo pravu božićnu atmosferu pa je crkva bila dupkom ispunjena i s napetošću iščekivala svečani trenutak slavlja. Božićne pjesme su se orile u našoj maloj crkvi iz veselih srdaca. Slavljenje Božića uzveličali su nam dragi gosti Kalmar Timea i Saša Štulić a predvodio ih je Alen Kopunović Legetin. "Tiha noć" u njihovom skladnom izvođenju dočarala nam je pravu božićnu idilu. Slavljenje je završeno uz čestitanja i dijeljenje prigodnih božićnih poklona najmlađima.

Vjeroučenica

NOVI "BETLEHEM" U MALOJ BOSNI

U vremenu u kojem živimo potreban nam je mir više nego ikad. Mir nam u ovo vrijeme može pružiti jedino Isus Krist. Stoga su vjernici Male Bosne budno iščekivali Božić, blagdan mira. Jer, kao što nam Bog dariva svoj mir, taj Božji mir treba da i mi nosimo jedni drugima.

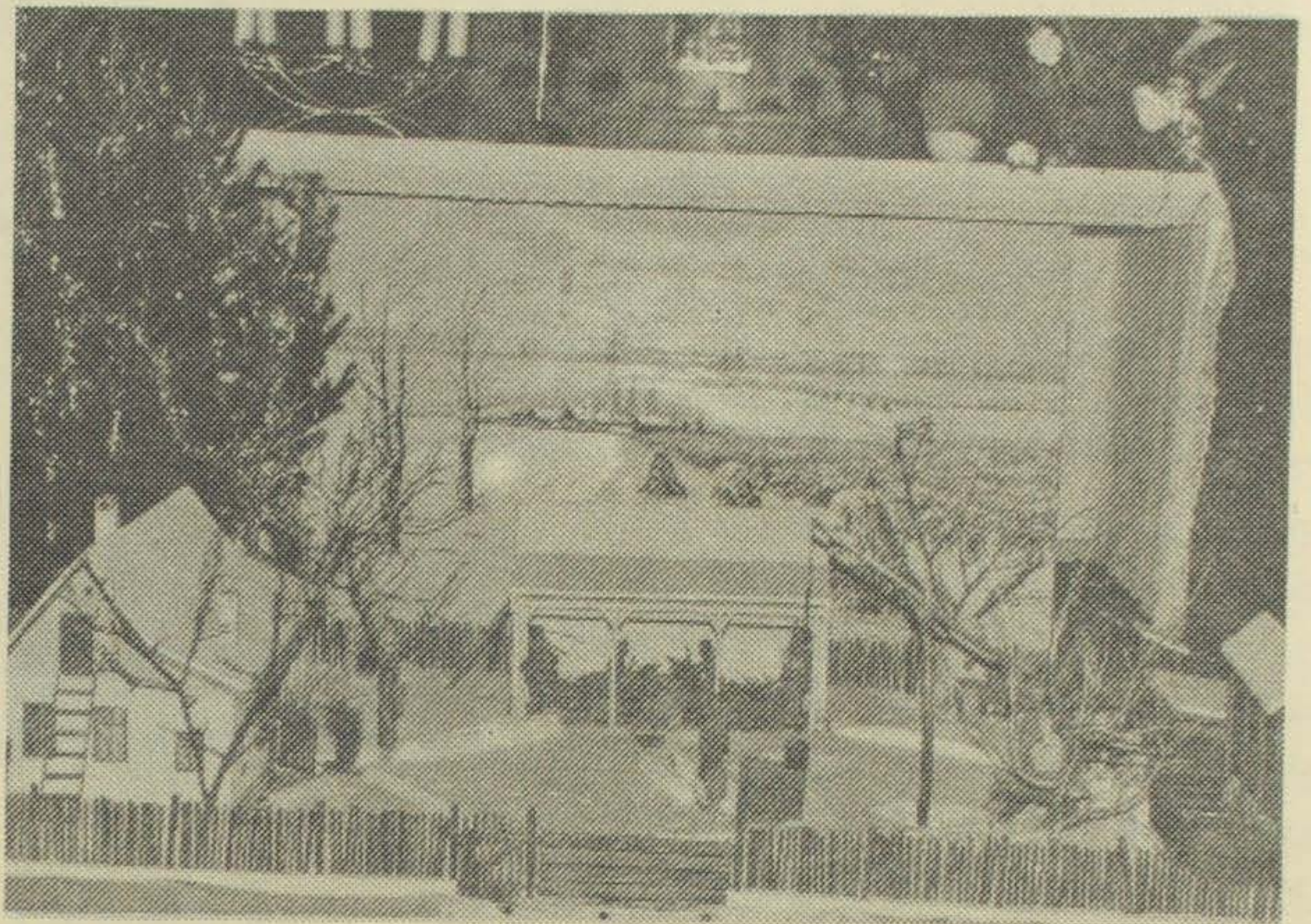
Ove godine sveta misa polnoćka je uzveličana dolaskom g. biskupa Ivana Pénzeša. Za ovu malu i jednostavnu župu biskupov dolazak i posveta novog Betlehema bio je veliki doživljaj. Pripreme za Božić počele su već u Adventu. Kao i svake godine, vjernici su se okupljali svakog jutra na misu zornicu. I pjevački zbor je redovito održavao svoje probe.

U ponedjeljak, 19. prosinca održana je velika ispovijed. U odnosu na prijašnja pomirenja s Bogom pred velike blagdane, ovoga puta okupio se veći broj vjernika. Svi su oni imali istu želju - Gospodina dočekati čista i ponizna srca.

Gospodin Stjepan Dulić je svojim rukama izradio novi Betlehem od drveta i stiropora u stilu rođenja malog Isusa na salašu. U taj prizor lijepo se uklopila i slika koja prikazuje pogled na Suboticu sa salaša. Sliku je izradio

gospodin Lajčo Burčar, a dar je gospođe Marice Dulić.

Prije same polnoćke priređen je božićni program u kojem su djeca izvela recital Alekse Kokića pod nazivom "Božićne radosti". Pjevački zbor je pod vodstvom gospođice Jelene Demšedi otpjevao nekoliko božićnih pjesama. Nakon programa gospodin biskup je blagoslovio novi Betlehem i sliku.

Svetu misu je predvodio biskup koji je u svojoj propovijedi istaknuo da je Božić blagdan mira i utjelovljenja. To je dan kada osobito moramo opraštati jedni drugima i zajedno se radovati dolasku Isusa. Naglasio je da kršćanin mora moliti za počinitelje zločina a ne svetiti im se.

U "tihoj i svetoj noći" osjetilo se veliko zajedništvo i duhovna snaga koju je mogao dati samo novorođeni Isus u betlehemskoj štalici. Crkva u Maloj Bosni bila je puna vjernika koji su nakon mise u sebi ponijeli željeni mir.

Ivanka Ivković

PROSLAVA BLAGDANA SVETE OBITELJI NA KELEBIJI

Na blagdan Svete Obitelji 30. prosinca 1994. godine u crkvi "Razlaza svetih apostola" na Kelebiji održana je svečana sv. misa koju je predvodio preuzvišeni gosp. Ivan Pénzes. S njim su koncelebrirali msgr. Koncz István, naš bivši župnik koji će nam uvijek ostati u lijepoj i dragoj uspomeni, i vlč. gosp. Fehér Tivadar, naš sadašnji župnik.

Sv. misa ja bila na hrvatskom i mađarskom jeziku i pod sv. misom je propovijedao, također na oba jezika, gosp. biskup. Pod sv. misom pjevao je zbor djece i mladih pod ravnanjem gospođe Baranji Dore, koja je uložila mnogo truda kako bi sve bilo lijepo i svečano. Poslije sv. mise djeca i mladi su izveli prigodni božićni igrokaz uz obilje božićnih pjesama. Program je izveden naizmjenice na oba jezika u čast biskupovog imendana. Sudionici programa na kraju su gosp. biskupu pročitali i svoj "pozdrav" na kojem se on srdačno i toplo zahvalio.

Isti program izveden je i na Badnje večer poslije sv. mise u crkvi punoj naroda. Djecu i mlade spremila je naša draga gospođa Dora kojoj dugujemo zahvalnost, a sam dobri Bog neka joj naplati svu ljubav i strpljivost koju je imala s našom djecom. Na kraju programa naša djeca su dobila skromne paketiće od malog Isusa.

Otilija Vizin

PATRIJARH PAVLE U SUBOTICI

U subotu, 17. prosinca 1994. godine njegova svetost, poglavar Srpske Pravoslavne Crkve, patrijarh Pavle posjetio je prvi put Suboticu. To je ujedno i prvi posjet jednog patrijarha Subotici. Konkretni razlog njegove posjete je blagoslov obnovljene pravoslavne crkve u Aleksandrovu. Naime, ta crkva je kulturni spomenik, napose radi glasovitog ikonostasa i sada je izvana temeljito obnovljena. Patrijarh je stigao u pratnji domaćeg episkopa g. Irineja i episkopa srijemskoga g. Vasilija. Pred crkvom i oko crkve je veliki broj vjernika dočekaio Patrijarha. Nakon toga je slijedilo bogoslužje u crkvi kojem je prisustvovao i mons. Ivan Penzes, subotički biskup sa svojom pratnjom. Na bogoslužju je bio i ministar vjera Savezne vlade g. Dragojlović. Nakon svečane euharistije je obavljen blagoslov crkve te se patrijarh s pratnjom zaputio u obnovljeni kulturni centar "Sveti Sava". Tamo su ga čekali, uz ostale, g. Kasza Joszef, gradonačelnik, podpredsjednici grada i ostali članovi općinske vlade. Nakon što je obavljen blagoslov Centra, održana je prigodna akademija u čast visokog gosta. Tom zgodom posjetio je i centralnu subotičku pravoslavnu crkvu Uzašašća Gospodnjega gdje ga je također dočekala veća skupina vjernika. Kasno poslijepodne bio je zajednički ručak za uzvanike u restoranu na "Majuru". Ova posjeta bila je prilika za susret Njegove Svetosti s vjernicima, svećenicima, subotičkim biskupom, članovima mjesne vlade i mnogim dobronamjernim ljudima. U govorima, koje je Patrijarh izrekao, osjećala se poruka poštenog suživota, poštivanja i ljubavi među ljudima raznih vjeroispovijesti i jezika. Prenio je poruku

evanđelja: živjeti u slozi, poštovanju drugih i drugačijih i po svaku cijenu sačuvati mir kao veliki dar neba. Šteta što ova posjeta nije bila više prisutna na medijima da bi veći broj ljudi mogao doživjeti ovaj posjet kao posjet jednog glavara Crkve.

A.K.

NOVO VODSTVO INSTITUTA "IVAN ANTUNOVIĆ"

U subotu 14. siječnja 1995. godine u prostorijama Katoličkog kruga u Subotici održana je izborna skupština Instituta "Ivan Antunović".

Budući da je prošlo punih pet godina od osnivačke skupštine ovog Instituta, predsjedništvu i vijeću, kao i pročelnicima pojedinih odjela istekao je mandat te se moralo pristupiti izborima.

Na skupštini su bila prisutna 32 redovna člana Instituta, što je bilo dovoljno za održavanje ove izborne skupštine.

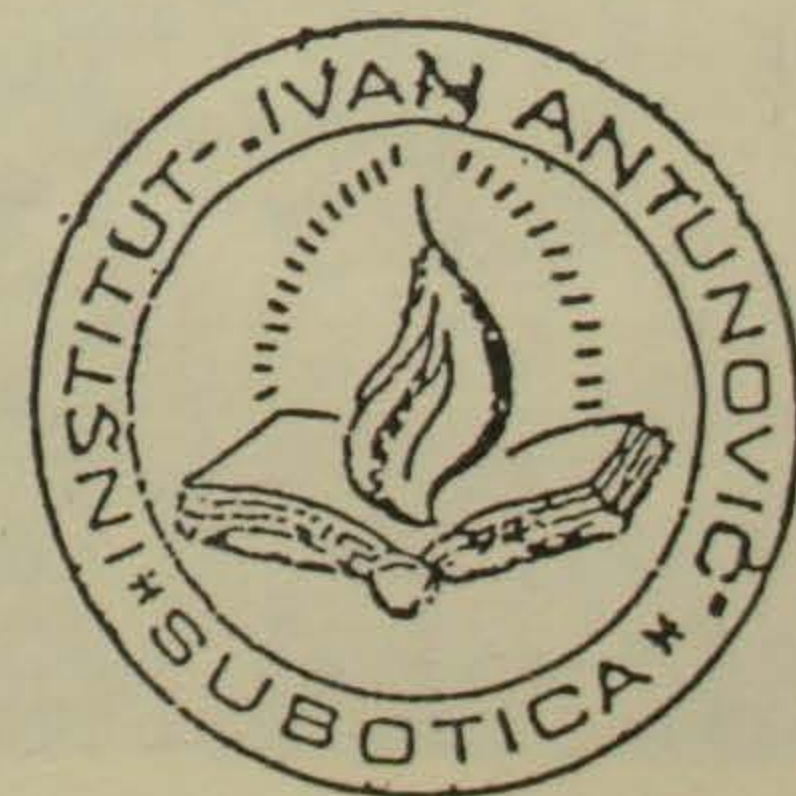
Na početku je skupštinu pozdravio subotički biskup mons. Ivan Pénzes koji je i sazvaio skupštinu. On je predložio radno predsjedništvo za ovu skupštinu u sastavu: Stjepan Beretić, predsjednik; Antun Miloš, Ante Skenderović - članovi i Franjo Ivanković, zapisničar.

Pošto su predložene Kandidaciona i Izborna komisija, dosadašnji predsjednik Instituta mr. Lazar Ivan Krmpotić podnio je izvještaj o dosadašnjem radu Instituta. Nakon diskusije na podnijeti izvještaj održani su izbori za predsjedništvo, tajnika i Vijeće Instituta, te za pročelnike četiri odjela Instituta.

Tajnim glasovanjem, većinom glasova, u predsjedništvo Instituta izabrani su Andrija Kopilović, Josip Pekanović i Lazar Ivan Krmpotić, koji je zahvalio na izboru i odbio daljnje sudjelovanje u radu predsjedništva ovog Instituta. Umjesto njega u predsjedništvo je ušao Marko Forgić, koji je poslije njega imao najviše dobivenih glasova. Za tajnika je ponovo izabran Franjo Ivanković. Za Vijeće Instituta "Ivan Antunović" izabrani su: Antun Miloš, o. Marijan Kovačević, Bela Ivković, Grgo Kujundžić i s. Eleonora Merković.

Bela Gabrić izabran je za pročelnika Bunjevačko-šokačke knjižnice "Ivan Kujundžić", Stjepan Beretić za pročelnika arhivskog fonda "Lajčo Budanović"; za pročelnika "Odjela likovne umjetnosti" Andrija Kopilović, a za pročelnika Imovinskog fonda Josip Ivanković.

A.

JUBILEJ "BUNJEVAČKOG KOLA"

Prizor sa svečane skupštine KUD "Bunjevačko kolo"

U srijedu, 18. siječnja 1995. godine u velikoj vijećnici subotičke Gradske kuće održana je svečana skupština KUD-a "BUNJEVAČKO KOLO". Naime, toga dana prije točno 25 godina bila je na istom mjestu osnivačka skupština Hrvatskog kulturno umjetničkog društva "Bunjevačko kolo" u prisustvu 354 člana osnivača. Za prvog predsjednika izabran je sad već, nažalost, pokojni Ivan Stantić.

Ova svečana skupština "Bunjevačkog kola" započela je uz zvuke tamburice Tamburaškog orkestra KUD "Bunjevačko kolo" pod ravnanjem Lazara Malagurskog. Prisutni su zatim uživali u poeziji Jakova Kopilovića, Lazara Malagurskog i Vojislava Sekelja u interpretaciji članova Recitatorsko-dramske sekcije Društva.

Nakon toga je sve prisutne pozdravio g. Bela Ivković, predsjednik Društva i odmah potom održao referat o dosadašnjem radu ovog Kulturno-umjetničkog društva, prisjećajući se svečanog trenutka osnivanja Društva prije 25 godina.

Vojislav Sekelj je govorio o projekciji rada Društva u narednom periodu, a podpredsjednik Društva Lazo Vojnić Hajduk prisutnima je predstavio program proslave 25. obljetnice KUD-a "Bunjevačko kolo".

Ovu svečanu skupštinu prvi je od gostiju pozdravio gradonačelnik Subotice g. Kasza József, zatim Branko Horvat, predsjednik HKPD "Matija Gubec" iz Tavankuta, Bela Tonković, predsjednik DSHV, u ime Židovske općine u Subotici g. Andrija Darvaš, te vlč. Andrija Anišić, glavni i odgovorni urednik našeg lista. Njegov pozdrav prenosimo u cijelosti.

Nakon pozdrava gostiju tajnik Društva g. Josip Kujundžić je pročitao pristigle brzojave-čestitke od kojih je sve najviše obradovala ona g. Nace Zelića, jednog od glavnih djelatnika u osnivanju Društva.

Foto: Lj. Vujković L.

Vatikanskog koncila, koji u svojoj Konstituciji o Crkvi u suvremenom svijetu "Radost i nada", između ostalog kaže: Kad čovjek njeguje kulturu i umjetnost može vrlo mnogo pridonijeti da se ljudska obitelj uzdigne do viših načela istine, dobrote i ljepote i do stvaranja suda od opće vrijednosti (usp. br. 58).

Poželio bih vam da u tom duhu i nastavite svoj rad u slijedećem periodu. Mi ćemo, pak, nastojati na zvona našeg "Zvonika" staviti sve ono lijepo i dobro što će ovo Društvo činiti za dobrobit našeg naroda i svih ljudi u sredini u kojoj djeluje. Tako će za vaš rad čuti naši čitatelji diljem svijeta, od Zagreba do Buinos Airesa i Toronta.

Još vam jednom čestitam i molim Božji blagoslov za vaš budući rad.

Misa zahvalnica

U nedjelju, 22. siječnja 1995. godine u subotičkoj katedrali-bazilici u 18 sati održana je sveta misa zahvalnica. Misu je služio katedralni župnik preč. Stjepan Beretić, koji je održao nadahnutu propovijed.

Mladi članovi Društva u narodnim nošnjama čitali su čitanja i predmolili molitve vjernika. Katedralni zbor "Albe Vidaković" pod ravnanjem s. Mirjam Pandžić i uz sudjelovanje tamburaša uzveličao je ovo slavlje svojim pjevanjem.

Na koncu svete mise svi su zapjevali zahvalni himan "Tebe Boga hvalimo" zahvaljujući tako Bogu za sve milosti udijeljene im tokom proteklih 25 godina, kao i za sve uspjehe Društva.

Ovom svetom misom članovi KUD "Bunjevačko kolo" sjetili su se i svih pokojnih članova Društva, a molili su ujedno i Božji blagoslov za svoj budući rad.

A.

Uređuje: Andrija Koplović

VELIKI BIBLIJSKI LIKOVI

Abraham

Kao praocu židovskog naroda, Abrahamu pripada povlašteno mjesto u povijesti spasenja. Njegov poziv ne znači samo prvi korak Božjeg nauma. On već zacrtava njegovu temeljnu usmjerenja.

Abraham je čovjek koji je po slobodnom Božjem izboru odabran kao praotac obećanog naroda. Lik Abrahama javlja se kao lik čovjeka kojeg je Bog povukao k sebi i zatim podvrgao kušnji u namjeri da od njega učini neizrecvo obdarenog oca nebrojenog naroda. Sav njegov život odvija se u ozračju slobodnog Božjeg zahvaćanja. Oslobađa ga opasnosti da služi krivim bogovima i izvodi ga iz mnogobožaćkog zaokruženja s dva velika obećanja: imat će potomstvo i posjedovat će zemlju. To su za nomadske narode veliki ideali: živjeti u svojoj zemlji i živjeti sa svojom obitelji. Ipak, Abraham postaje selilac koji dugo putuje do ostvarenja obećanja. Kada je nada skoro iscrpljena, Abraham i onda ostaje vjeran, a pokraj njega je žena Sara koja polako gubi strpljivost. Odnos Abrahama i Sare u isto vrijeme je i poruka odnosa Boga i čovjeka. Jedan je uvijek vjeran, a drugi ponekad posustaje u vjernosti. Kada se konačno obećanje ispunilo u rođenju Izaka, Abraham doživljava najveću kušnju svog predanja Bogu. Bog iskušava Abrahama tražeći od njega da mu žrtvuje Izaka na kojem upravo počiva obećanje. Abraham ne uskraćuje svog jedinca, ali sam Bog poštuje Izaka, te namjesto njega provida janje za žrtvu paljenicu. I tek nakon te kušnje Bog očituje potpuni svoj plan i zamisao sa Abrahamom. Božja zamisao nije upravljena prema smrti, nego prema životu. Već tada je naviješteno da će smrt jednog dana biti pobijedena i zato je žrtva Izakova bila i proročki gest.

Abraham poslušan Bogu stoji na čelu svih ljudi koji su u povijesti Bogu povjerovali i njemu se predali vjerom povjerenja. Tako se u Abrahamu vidi začetak svih pravih bogoštovatelja, jer je najmilije Bogu srce ponizno i poslušno. Nitko mu u povijesti nije ravan od ljudi u tom povjerenju u Boga. Stoga ga Pavao i uspoređuje da je čovjek nade protiv svake nade vjerom postao praotac naroda. Njegovo ime svjedoči da je tako postao ocem mnogih naroda.

Zakletva kojom se Bog zakleo Abrahamu ostaje temelj svim savezima kroz povijest kako izabranog naroda, tako i u Novom savezu. Bog je u Abrahamovom životu objavljen kao Bog vjernosti, koji uvijek ostaje vjeran makar s druge strane doživljavao i nevjerstvo. Čin vjere nastaje upravo u tom doživljavanju Božje vjernosti, radi Boga samoga. Naime, vjerovati ne znači ni do kraja razumom dohvatiti, ni do kraja shvatiti, nego znači do kraja prihvatiti Boga Objavitelja, a snaga istine koju objavljuje nije samo u njenoj logičnosti, nego je daleko više

u povjerenju u onoga koji je Objavitelj, koji ne može prevaren biti, niti koga prevariti. Čin vjere je, dakle, čin osobe u odnosu prema osobi Božjoj, kojoj se povjerava radi toga što je on Bog, a ne radi nekih interesa, koristoljublja i sl. Bog zaslužuje moje povjerenje upravo zato što je Bog. Abraham je stoga uzor takve vjere jer se na Boga oslonio i u kušnji i nakon kušnje - uvijek. No, to Abrahamovo potomstvo nije potomstvo krvi; po riječima Isusovim, Bog može i od kamenja podići sebi potomstvo Abrahamovo, već je to potomstvo duhovno, znači, potomstvo vjere. Ne spašava nas što smo rod Abrahamov, nego što smo vjernici kao Abraham. Stoga je u povijesti izabranog naroda upravo to tjelesno sinovstvo da se zamijeni duhovnim potomstvom, po Isusu Kristu. Isus Krist je, dakle, sin Abrahamov, a veći je od Abrahama. On je jedini kome pripada sinovstvo Abrahamovo, ali u isto vrijeme i baština koju je baštiniio veću od Abrahama. Stoga su sva Abrahamova obećanja usredotočena na jednog Potomka - to je Isus Krist. I to je taj Božji naum da u Isusu Kristu budu svi blagoslovljeni, jer su po njemu i u njemu vjerom preporođeni da postanu Abrahamovo potomstvo. Tko pripada Kristu, taj onda pripada Abrahamovu potomstvu i baštinik je obećanja. To je kruna biblijske objave što ju je priveo kraju Duh Božji. Abrahamovo oćinstvo proteže se, dakle, na sve izabranike neba do te mjere da je domovina vjernika "krilo Abrahamovo".

Za nas koji čitamo Knjigu postanka uvijek treba Abrahamov lik biti onaj koji nas nadahnjuje da prepoznajemo Božju riječ kao obećanja od kojih Bog ne odstupa. Ta obećanja nas vode Božjim putem, makar mi to ne vidimo uvijek jasno. Abrahamov primjer je upravo primjer takvog vjernika koji je poslušan Bogu, a da bi mogao biti poslušan, mora raskinuti "svoju sigurnost" na koju se naslanja. Bog se objavljuje tek kad smo se te sigurnosti odrekli i pošli u nepoznato za Božjim glasom. A obećanje slijedi tek nakon kušnje. Stoga je Abraham svatko od nas koji želi živjeti ono što je tako često prisutno u našem rječniku kada nešto planiramo ili želimo, a tome dodajemo "ako Bog da". Dakle, biti vjernik znači upravo ostvariti u sebi ideal Abrahamov i slijediti Boga, vjerovati mu, nužno prolaziti kroz kušnju i tek nakon kušnje vidjeti ostvareno Božje obećanje.

BLAGOSLOV OBITELJI BLAGOSLOV KUĆA

Blagoslov obitelji, odnosno kuća, koji se u našim krajevima obično čini u božićno vrijeme i neposredno poslije božićnog vremena, podsjetio me na jedan prizor iz mog ranog djetinjstva. Taj prizor ostao mi je duboko u sjećanju. Nakon večernje molitve s roditeljima, roditelji bi nas djecu škropili "svetom" vodom zazivajući na nas blagoslov Presvetog Trojstva i želeći nam miran san. Vjerujem da i moja sestra i brat i ja još uvijek živimo od tog blagoslova. Sjećam se također i onih dana kada je k nama dolazio župnik "blagosloviti kuću". Bio je to blagdan za nas - dan koji smo s nestrpljenjem očekivali.

Htio bih u ovoj rubrici koju posvećujemo našim obiteljima reći koju riječ o značenju blagoslova obitelji i kuća.

Crkva obitelji, kao "kućnoj Crkvi", posvećuje posebnu pozornost i za nju skrbi na osobit način kako bi ona mogla izvršiti u svijetu svoje vlastito poslanje: glasno naviještati kreposti Kraljevstva Božjega i nadu u blaženi život, kako nas uči II. Vatikanski koncil u Konstituciji o Crkvi. Da bi supruzi i ostali članovi obitelji bili svakim danom sve prikladniji za potpunije preuzimanje i ispunjavanje svoje dužnosti, Crkva je ustanovila neka sakramentalna pomagala. Ona u određenim prilikama obogaćuju obiteljski život naviještanjem Božje riječi i posebnim blagoslovom. Kad god kršćanska obitelj zaište blagoslov ili na to nuka pastoralna skrb, prikladno je primijeniti blagoslov za promicanje kršćanskog obiteljskog života - kako to uči Rimski obrednik u svojoj knjizi "Blagoslovi".

U svećenikovoj osobi sam Krist ulazi u vaš dom

Po Kristovoj zapovijedi duhovni pastiri moraju među svojim najznačajnijim pastirskim dužnostima voditi brigu o posjećivanju kršćanskih obitelji. Oni moraju nastojati oko toga da u njihovoj osobi sam Krist Gospodin unide u domove svih obitelji i donese im mir i radost. Sam Krist je, naime, preporučio svojim učenicima: "U koju god kuću uđete, najprije recite: 'Mir kući ovoj'" (Lk 10,5).

Najvažnije kod blagoslova obitelji - blagoslova kuća je zajednička molitva svećenika i svih prisutnih članova obitelji. Zajednička molitva uprisutnjuje Isusa. Kad zajedno molimo, Isus je s nama i on nam podjeljuje svoj blagoslov i daje svoje milosti koje su nam potrebne u svakodnevnom životu.

Molitve blagoslova obitelji

Divne su molitve blagoslova obitelji koje svećenik predmoli u obitelji. Evo nekih:

Gospodine, ponizno te molimo za ovu obitelj:
štiti je i čuvaj!

Neka ojačana darom tvoje milosti napreduje
i uživa obilje sloge
te kao kućna Crkva
u svijetu bude svjedokom tvoje slave.

Izlij, Bože, svoj blagoslov na ovu obitelj i kuću
i srca njezinih stanovnika osvježi ljubavlju i radošću.

Blagoslovljen si, Bože, Oče naš,
što si ovu kuću dao ovoj obitelji da u njoj stanuje.
Neka njezini stanovnici zadobiju darove tvoga Duha
i u djelotvornoj ljubavi očituju
milost tvoga blagoslova.
Koji god pohode ovu kuću,

neka u njoj uvijek nađu osjećaj ljubavi i mira
kojemu si ti jedini početnik.

Blagoslovi, Gospodine, Bože svemoguću, ovu kuću i ovu obitelj da bude u njoj zdravlje, čistoća, pobjedna krepost, poniznost, dobrota i blagost, potpuno izvršavanje zapovijedi i zahvaljivanje Bogu: Ocu i Sinu i Duhu Svetomu, i neka ovaj blagoslov ostane na svim članovima ove obitelji.

Ne stvarati brane Božjem blagoslovu

No, valja napomenuti da svi problemi neće nestati time što će svećenik pohoditi obitelji i izmoliti molitvu blagoslova. Istina da Božji blagoslov i rijeka njegovih milosti neprestano teku prema ljudskom srcu, prema našim obiteljima, cijelom čovječanstvu. Čovjek je sam kriv ako ne postane dionikom tog blagoslova i tih milosti. Naime, svojim grijesima, zlom koje čini čovjek podiže branu pred Božjim blagoslovom te ga on zaobilazi i teče dalje. Da bismo uživali puninu Božjeg blagoslova, potrebno je najprije imati srce čisto. Nadalje, potrebno je da članovi obitelji svojom zajedničkom molitvom danomice uprisutnjuju Krista u svojoj obitelji - tako će uvijek osjećati milinu Božje blizine i radost svog zajedništva, jer gdje je Isus, ondje je raj. Zamislite kako je malo potrebno da Isus bude prisutan u našim obiteljima. Potrebno je samo moliti zajedno! Tako se možemo svaki dan puniti Božjim blagoslovom i na taj način postati izvorom blagoslova za druge.

Naučiti blagoslivljati

Važno je naučiti blagoslivljati. To nije teško. Potrebno je samo reći, na primjer: Bože blagoslovi moju mamu, mog tatu; Isuse blagoslovi moju djecu, čuvaj ih na svakom koraku; Gospodine, blagoslovi i smiluj se onima koji zlo čine. Umjesto psovki naučite blagoslivljati! Prevažno je to. "Trebaju nam ljudi koji će usvojiti naviku da stalno blagoslivljaju. Dok smo sa svih strana napadani zlim željama i riječima, natapani razaranjem i mrakom, trebaju nam oni koji mole i poput svjetiljke stoje pred Bogom, da bi svaki čovjek u tom svjetlu našao put k Ocu" - krasno je to rekao Tomislav Ivančić, poznati voditelj molitvenih zajednica. U svojoj knjizi "Za bolji svijet" zapisao je i ove čudesne riječi:

Čim blagoslivljaš,
ti postaješ dobar
i kroz tvoj blagoslov
se mijenjaju drugi.
Blagoslov je početak čuda,
mogućnost nemogućega,
svršetak pakla,
početak neba
i rađanje
novog čovječanstva.

Učinimo svoje obitelji po blagoslovu i blagoslivljanju izvorištem novog čovječanstva u kojem će jedini zakon biti zakon civilizacije ljubavi.

Andrija Anišić

MIR KUĆI OVOJ!

Neka Gospodin
blagoslovi
ovu kuću i neka je
čuva.
19+G+M+B+95

"POLJUBI ME POLJUPCEM USTA SVOJIH, LJUBAV JE TVOJA SLADA OD VINA..."

(Pjesma nad pjesmama)

Ljubav je, zaista, divna... Sanjarenja, nježnost, pisanje pjesama, nješvatljiva bliskost i razumijevanje... Strepnja zbog svega toga - sve je to ljubav. U ljubav, međutim, spada i tjelesna dimenzija. Upravo ta tjelesna dimenzija ljubavi tema moje male ankete. Svojim sugovornicima postavljala sam pitanje o predbračnim odnosima današnje mladeži. Krugovi iz kojih sam dobila odgovore su veoma različiti. Mjesta razgovora veoma raznovrsna. Spolna, starosna i intelektualna struktura različita. Anketa je bila anonimna. Sadržavala je i potpitanja što je očito i iz odgovora. Evo što sam čula:

Studentica, 20: "Dosad nisam imala odnose, ali ne mogu sigurno znati da li ću sutra promeniti mišljenje. Za mene je fizička ljubav potpuno predanje a to mi puno znači. Mog dečka i mene kroz sve to vodi odluka da budemo strpljivi. To bih svima savetovala. No, nikad se ne zna..."

Učenica, 17: "Mislim da je seks pre braka s pravom osobom sasvim u redu. Treba da se iziviš. Brak treba da bude smirenje. Predbračni odnosi ne škode braku, čak mu mogu koristiti da nučič uživati sa mužem. Priče o čednosti ne postoje - čednost ne postoji. To je i dobro, osim ako ne "pokupiš" neku bolest ili ne zatrudniš. O ovome treba da se govori radi razbijanja tabua, jer seks je jedna normalna stvar."

Učenica, 17: "Za seks je potrebno sazrevanje jer je on sastavni deo života i jedna vrsta upoznavanja u vezi. Mnogi brakovi se raspadaju zbog neslaganja u tome. Fizička ljubav može i da popravi ali i da pokvari vezu dvoje mladih. Ako je veza za oboje savršena i dobra i bez toga, seksualni odnosi nisu potrebni. Izuzetno sam protiv da se veza svodi samo na to. No ovo je vrlo široka tema o kojoj treba više pričati i pisati i razgovarati..."

Radnik, 18: "Dvoje ozbiljnih ljudi to mogu. Odobravam to."

Učenik, 16: "Ne odobravam seks pre braka, jer šta u slučaju raskida? To treba ostaviti za posle venčanja. Verujem da će posle biti lepše. O ovome treba da se govori zbog velike raznolikosti mišljenja."

Privatni trgovački putnik, 24: "To ti je veoma širok pojam. Vjerski moral je danas nemoguć. U pravoj ljubavi, u ljubavi koja ima cilj i vodi ka braku to je sasvim u redu, no ako bi njoj to na bilo koji način škodilo to ne dolazi u obzir. Predbračni moral je malo "skliznuo", ne može se tako strogo posmatrati. Zavisi od odgoja. Vjernicima je to zabranjeno, a onima koji nisu vjernici nije, i dobro je. Samo, za koga je to loše!?"

Učenica, 16: "Ne odobravam iz više razloga. Tako sam vaspitana i za mene je to posebna stvar. Možda ti on i nije tako posebno drag, možda ti neće biti posebno lepo. Ako počneš, nastavićeš i u braku neće biti tako zanimljivo. No, izuzetni slučajevi obostrane prevelike želje u vezama dugim i čvrstim, usmerenim ka braku, su mogući. O ovoj temi treba da se priča jer je to problem većine mladih i često poostoji dilema oko takvih stvari, ali nemaju hrabrosti da se nekom obrate."

Student, 19: "To treba raditi jer je pozitivno u psihičkom smislu. To je potreba koja oslobađa čoveka negativne energije. Može imati negativnih posledica - trudnoća, uticaj na bračni život. Treba da se govori o tom, jer je neobaveštenost još uvek velika. Nema posebnih uslova ko treba da bude osoba s kojom ću voditi ljubav."

Penzionerka, 54: "Moje i tuđe iskustvo govori: Dogle će te (pogotovo cure) biti sretni dok čuvate čistoću. I velike ljubavi doživljavaju krahove i tragedije. Nikad veza nije dovoljno sigurna

i čvrsta. Seksualni odnosi pre braka mogu doneti zdravstvene, moralne, materijalne probleme, zatim kontracepciju i abortus, koji je ubojstvo. U braku će biti "čarobno i lipo" i čekaju vas bezgranična otkrića. Sami otkrivajte puteve, ali sve u svoje vreme. Još nešto: ako je ljubav prava, onda je suzdržana. Postoji priča o buretu sirčeta sa medom na vrh. Ako se med prerano pojede ostaje samo sirće, a kasnije, med i sirće će imati drugačiji, bolji ukus."

Učenica, 18: "Zbog prethodnog iskustva moram reći da ne odobravam. Vezivanje, koje vođenje ljubavi donosi mladima je posle svega veoma teško rešiti, ma koliko veza trajala. To je nešto jako lepo, važno, i baš zbog toga dragoceno. Danas moral izumire. Stoga vernici i ateisti treba da se trude da bar nešto od toga ostane i opstane. Ljubav i seks su predivne stvari. Treba ih čuvati. Mrzim pornografiju jer uništava nešto toliko lepo. Ne delim savete, samo svima savetujem da misle svojom glavom i da smatram da o tome treba više pričati i objasniti neke stvari."

Iznešeno je puno je različitih mišljenja. Od svega ovoga, kao svoje mišljenje iznosim potrebu da se o ovakvim i sličnim temama više razgovara. Osobito je potrebno i mladim kršćanima govoriti o ovim temama, jer oni o tom saznaju, uglavnom, na TV, u novinama, kroz razgovore s prijateljima. Nažalost, i mladi kršćani često misle i ponašaju se kao i svi ostali. Treba govoriti o ljepoti tjelesne dimenzije ljubavi koja je u braku slika one ljubavi kojom Krist ljubi Crkvu: "Dvoje njih - jedno tijelo!" Ali, dvoje koji su jedno drugom izrekli svoj vječni "da" ljubavi. I upravo zato takva ljubav mora biti zaštićena od svih zloporaba i štetnih posljedica prije braka. Neke su moji sugovornici i naveli: trudnoća, abortus, kontracepcija, psihičke traume, grižnja savjesti...

"Sve u svoje vrijeme!" - treba biti geslo i današnje omladine. Ima bezbroj načina izražavanja ljubavi. Svi oni trebaju voditi vrhunskom izražavanju ljubavi kroz spolne odnose i tjelesnu ljubav, koja ipak nije samo tijelo, nego mora biti čin bića. Da bi muž i žena iskusili svu veličinu i ljepotu te ljubavi moraju prije biti jedno srce i jedna duša.

Teško je ostvariti to "jedno srce i jedna duša" ako se započne s tijelom...

Kad Bog i Crkva čovjeku nešto zabranjuju ili naređuju to je uvijek radi njegovog dobra, za očuvanje njegovog dostojanstva.

Sve u svoje vrijeme. U mladosti uzdržljivost - u braku veći užitek i veća sreća. Provjerite!

Zahvaljujem Zlati Lacić na pomoći i anketiranima na povjerenju.

Vesna Ivanković

KATOLIK MEĐU KRŠĆANIMA

Siječanska Tribina mladih u Subotici bila je nešto bolje posjećena od prijašnjih, bilo je 25 prisutnih, ali ni izdaleka kao neke prošlogodišnje. Oni koji nisu došli ostali su prikraćeni za jedno lijepo i aktualno predavanje na temu "Biti kršćanin-katolik među kršćanima". O tome što je Crkva i jedinstvo Crkve govorio je vlč. Andrija Kopilović. Pojasnio je da je ekumenizam zadatak a ne stvar mode ili politike. Za Boga je Crkva samo jedna, a u narednim danima ćemo imati priliku moliti da Božja volja postane stvarnost, ali i da Tribina mladih nadalje bude posjećena.

Vesna I.

PUSTITE ME DA ŽIVIM

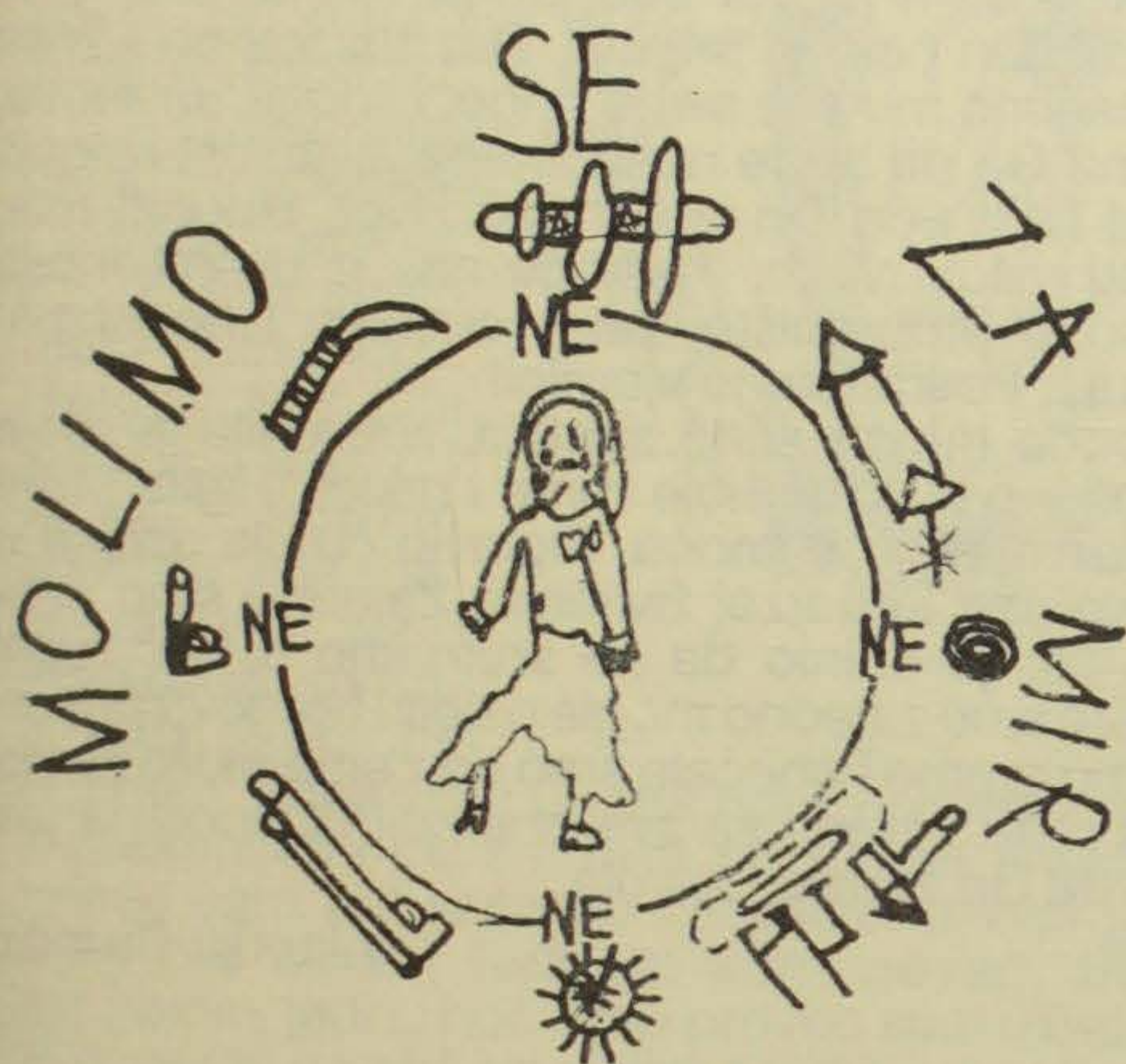
Bog me stvorio jer me htio. Prvi moj govor sa ovim svijetom bio je plač - plač radosti što i ja imam pravo živjeti. Tek što sam počela živjeti, tek što sam se počela smijati, zatvorili su me u nepoznati krug.

Gledam oko sebe - sve neki nepoznati "hladni ljudi". Htjela sam poći svakom pojedinom malo bliže da se upoznamo, da mu pružim ruku, ali mi već prvi drsko odgovori: "Makni se, ja sam tenk!" Pođem s nadom izbavljenja k drugom. On mi odgovori: "Makni se, ja sam bomba!" I ostali slično odgovoriše: "Ja sam snajper, ... ja raketa zemlja - zemlja, ja nož... ja sam...".

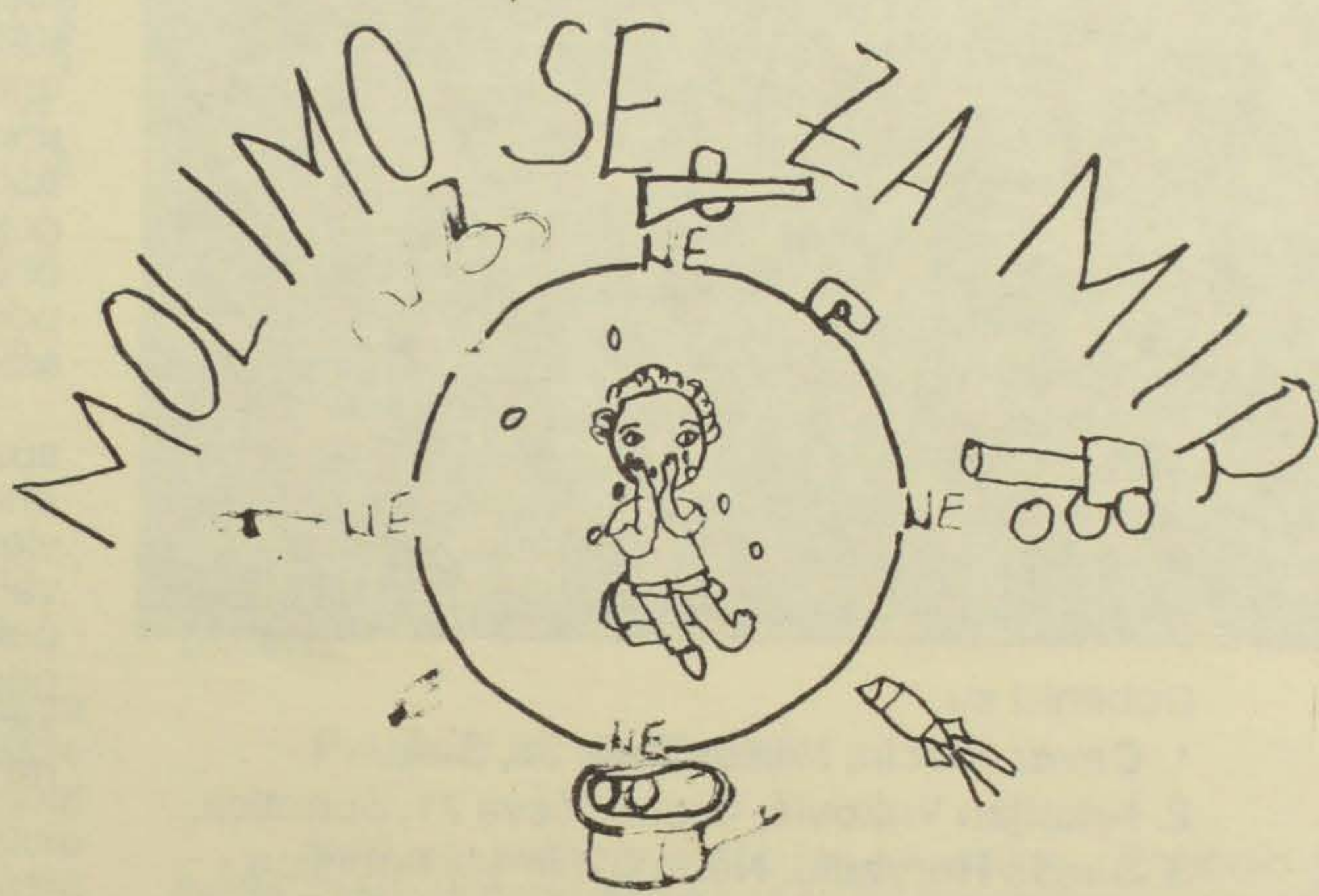
Ostala sam i dalje tužna i zarobljena. Sada čekam vas, dobri ljudi - ljudi sa srcem od mesa, a ne kamena da me oslobodite. Sredstvo za oslobođenje bit će vaša molitva za mir.

Ja živim u nadi da će se jednog dana na mom Krugu pokazati velika vrata na kojima će biti velikim slovima napisano: **MIR** i ja ću tada kroz ta vrata radosna i sretna izići na **SLOBODU**. /N.P./

Crteži vjeroučenica župe sv. Jurja u Subotici

ŠTRICKI TAMARA II A

IVANA ŽADRO IV C

KRIŽALJKA

Draga djeco!

Evo na vašoj stranici malog zadatka. U svakom redu križaljke zvijezdicom je označeno jedno slovo koje ćete na kraju ispisati i dobiti rješenje od dvije riječi. Nadamo se da ćete ponešto naučiti. Želimo vam ugodnu zabavu.

1. ARKANDEO
2. RAZGOVOR S BOGOM
3. TREĆA BOŽANSKA OSOBA
4. SVETO PISMO
5. SKLAPANJE BRAKA
6. ISUSOVI UČENICI
7. KRUNICA
8. GRAD U KOM SE ISUS RODIO
9. JUDA
10. IZABRANI NAROD

1	*								///
2	///		*						
3	*								
4		*							///
5	///			*					
6	*								
7	///			*					
8					*				
9						*			
10	///					*			///

K.Č.

IZVUČENI DOBITNICI NAŠE NAGRADNE IGRE

U nedjelju 15. siječnja održano je javno izvlačenje dobitnika nagradne igre našeg lista. Na adresu Zvonika stiglo je 65 odgovora. Najviše odgovora stiglo je iz Subotice, ali primili smo odgovore i iz Bača, Bodana, Vajske, Selenče, Bačkog Petrovca, Plavne, Svetozara Miletića, Tavankuta, Kelebije, Sombora, Žednika, Bačkog brega. Petoro djece predškolskog uzrasta izvuklo je poslije svete mise u 9 sati u crkvi sv. Roka pet dobitnika nagrada.

Dobitnici su:

1. **Davor Klecin**, Nikole Tesle 38, Bač,
2. **Kristijan Vuković**, Gundulićeva 71, Subotica,
3. **Siniša Horvacki**, Nade Dimić 14, Subotica,
4. **Ivana Mandić**, Tome R. braće 23, Subotica i
5. **Danijela Prčić**, Narodnog fronta 37, Subotica.

Svi nagrađeni dobili su naše zidne i džepne kalendare, Novu subotičku Danicu, velike božićne naljepnice za prozore, krunicu i drveni križić-privjesak.

Zahvaljujemo svima koji su sudjelovali u ovoj nagradnoj igri i obećajemo novu nagradnu igru za Uskrs.

Djeco, slušajte svoje roditelje u Gospodinu jer to je pravedno. Poštuj oca svoga i majku - to je prva zapovjed s obećanjem: da ti dobro bude i da dugo živiš na zemlji.

Poslanica Efežanima

SRELA SAM TE, GOSPODINE...

U sumraku liječničke čekaonice, u kojoj svako srce jače kuca a iščekivanja su beskonačna, obrati mi se starija gospođa prosijede kose uznemirena glasa: "Sjest ću pored vas, djelujete smireno, a ja sam tako nervozna... Kako uspijevate biti mirni?".

Odgovorila sam joj da sam vjernik i znam da će sve biti onako kako Bog hoće. Uzda hnula je! Rekla mi je da je uvijek zavidjela vjernicima, a ona, nažalost, nema vjere. Mama je nju i brata, kad su bili pet odnosno sedam godina, uvela u crkvu da je razgledaju, a ona je dotle vani pušila. I danas se živo se sjeća videne ljepote, a i tišine, za koju tvrdi da je ostavila trag u njezinoj duši, do današnjeg dana. Željela bi vjerovati, moliti, ali smiješno joj je i čini joj se kasno u svojim poznim godinama započeti nešto novo, a tako je usamljena...

Pošto nam je dosta vremena bilo na raspolaganju, nastavile smo razgovor. Zaključile smo da NIKADA NIJE KASNO. Rekla sam joj da kod Boga nema "starih" ni "mladih" duša. On nam je prijatelj. Razgovarajmo s Njim u samoći. Recimo mu sve svoje brige, radosti, strahove, nadu. Molimo Ga da bude naša snaga, svjetlost i sigurnost! Na taj način će On ući u naš život, ispuniti nas, osvojiti i dati milost vjere. Tada će nas iz usamljenosti povesti pred Svetohranište, pa svećeniku i bogatstvu sakramenata... Postat ćemo vjernici!

Gospođa me srdačno zagrlila. Naslonila je svoje suzama orošeno lice na moje rame i rekla: "Hvala Vam! Znat ću ispuniti svoju samoću. Sigurno ću i ja uspjeti u vjeri naći svoj mir i sadržaj življenja! Zajedno smo zahvalile Bogu što je učinio da se sretnemo u liječničkoj čekaonici i što smo zajedno mogle osjetiti Njegovu prisutnost. Bile smo sretno i obećale smo da ćemo moliti jedna za drugu, a molit ćemo i za sve one koji Gospodina još ne poznaju da Ga sretnu i zavole.

Viktorija Grunčić

VELIKO PRELO

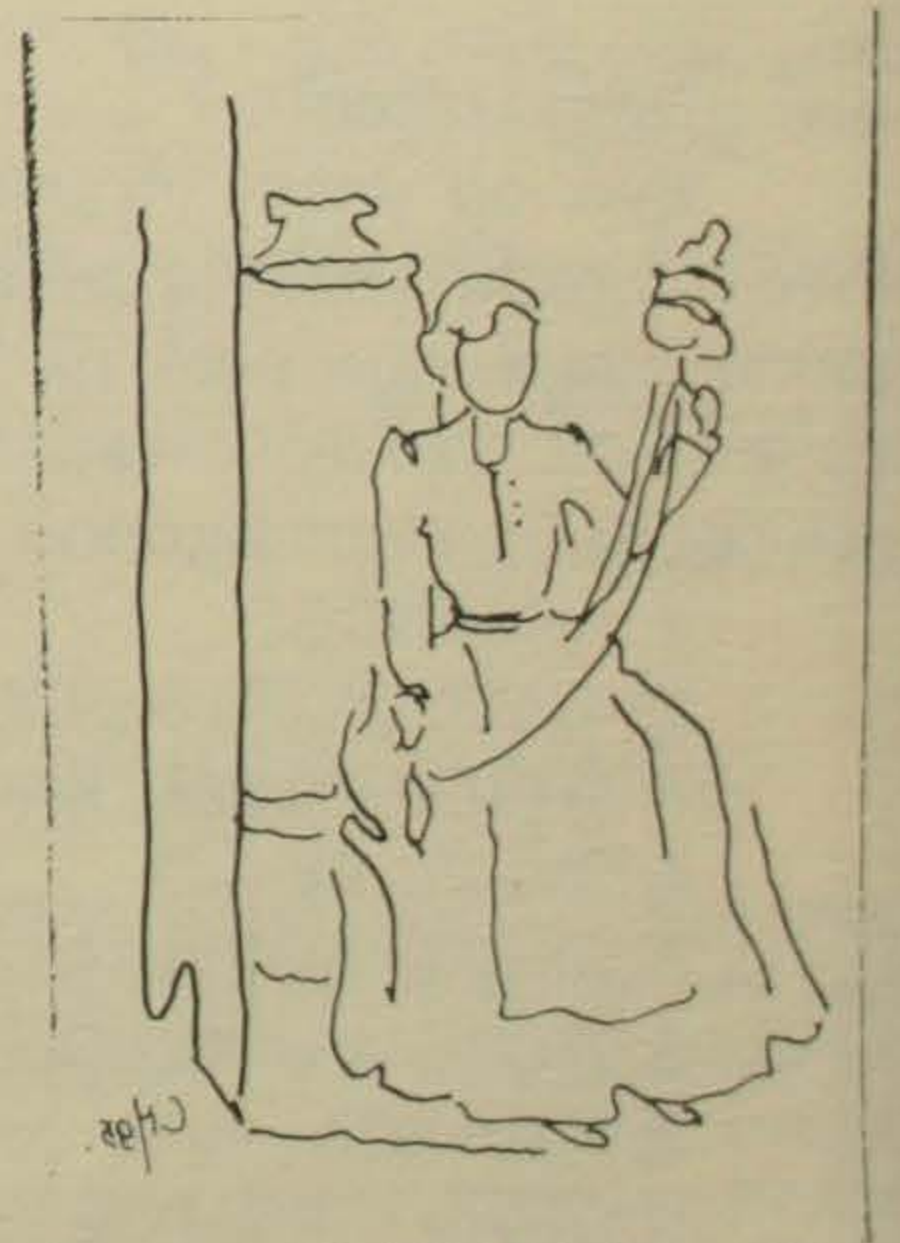
Skupilo se prelo
Veliko, veselo.
Kolo se isplelo
Kolo od momaka
I od divojaka.

Tu je sad sve naše
I ljudi i snaše
To je naš običaj
Na prelo se kupit.

Tu su naši stari
Tu su naši stari
Lipo se preljali
Od srca veselili.

U vrmena ova
Moramo se složiti
Ne smimo se dilit
Bunjevci Hrvati
Jedna nam je mati.

(januar - siječanj 1995.)
Kata Ivanković

Piše: Stjepan Beretić

SVETI PAVAO – APOSTOL NARODA

Prekomjerno batinan,
u smrtnim pogiblima – često

Bilo je u njegovo vrijeme lažnih apostola. Pretjeranom hvalisavošću i samohvalom plijenili su ne samo pozornost Isusovih vjernika. I Pavao se hvalio, da dokaže svoje apostolsko poslanje: Evo, kako je pisao svojim u Korintu:

„Uostalom, primite me makar i kao bezumna, da se i ja nešto malo pohvalim...: Hebreji su? I ja sam! Izraelci su? I ja sam! Potomstvo su Abrahama? I ja sam! Poslužitelji su Kristovi? Kao mahnit

govorim: ja još više! U naporima – preobilno; u batinama – prekomjerno; u smrtnim pogiblima često. Od Zidova primio sam pet puta po četrdeset manje jedni. Tripot sam bio šiban, jednom kamenovan, tripot doživio brodolom, jednu noć i dan proveo sam u bezdanu. Česta putovanja, pogibli od rijeka, pogibli od razbojnika, pogibli od sunarodnjaka, pogibli od pogana, pogibli u gradu, pogibli u pustinji, pogibli na moru, pogibli od lažne braće; u trudu i naporu, često u nespavanju, u gladu i žeđi, često u postovima, u studeni i golotinji! Osim toga, uz drugo, salijetanje svakodnevno, briga za sve crkve. Tko je slab, a ja da ne budem slab? Tko se sablažnjuje, a ja da ne izgaram?”

Građanin Tarza postaje svima sve

Pavao je rođen u maloazijskom, tada lučkom gradu Tarzu u pokrajini Ciliciji. Tarz i danas postoji u jugoistočnoj Turskoj. Rodio se u dobro stojećoj obitelji židovskog iseljništva dijelici sudbinu oko pet milijuna Zidova izvan Izraela. Kod obrezanja je dobio ime Saul – Savao. Tako se zvao i prvi kralj iz Benjaminovog plemena. I Pavao je bio iz toga plemena. Od rođenja je međutim kao građanin Rimskog carstva nosio i latinsko ime Paulus. Učio je kod rabina Gamaliela u Jeruzalemu. Bio je gorljivi farizej i čovjek živahna duha. Izuzetno je dobro poznavao grčku filozofiju, a u shvaćanju Boga iznad svega je bio pravi Židov. Grci su ga slušali kao svoga čovjeka, a Židovi su bili ponosni na njega kao na Židova. Sve je učinio i sve podnio samo da se raširi Vesela vijest Isusova.

Ja sam Isus koga ti progoniš

25. siječnja slavimo blagdan Obraćanja svetoga Pavla. U Lukinoj knjizi Djela apostolska čitamo dramatičan opis Pavlovoga obraćenja. Već se bio

približio cilju svoga napornoga jahanja – Damasku. Progonio je i zlostavljao Isusove učenike. Bio je „zadahnut prijetnjom i pokoljem prema njima. Pred Damaskom dakle „iznenada ga obasja svjetlost s neba. Sruši se na zemlju i začu glas što mu govoraše: 'Savle, Savle, zašto me progoniš?' On upita: 'Tko si, Gospodine?' A on će: 'Ja sam Isus kojega ti progoniš!' Nego ustani, uđi u grad i reći će ti se što ti je činiti. Njegovi suputnici ostadoše bez riječi: čuli su doduše glas, ali ne vidješe nikoga. Saul usta sa zemlje. Otvoreni očiju nije ništa vidio pa ga povedu za ruku i uvedu u Damask. Tri dana nije vidio, nije jeo ni pio. Č. Molio je i razmišljao. Gospodin mu je poslao kršćanina Ananiju. Pavla je zahvatio dar vjere. Progledao je. Za Isusa se opredijelio svim svojim bićem. Krstio se u Damasku.

Zbunjivao je sve Židove,
napatio se za Evandjelje

„Nekoliko dana provede s učenicima u Damasku te odmah stade po sinagogama propovijedati Isusa, da je on Sin Božji." Njegovi su se slušatelji nemalo snobivali. Dok se se kršćani radovali, ostali su Židovi sve učinili da ga kamenuju. Bio je slaboga zdravlja. Propovijedajući prevalio je oko 6000 kilometara. Govorio iz uvjerenja. Sagorijevao je „samo da se Riječ proširi. Bio je neumoran apostol. „Bog je, čini mi se, nas apostole prikazao posljednje, kao na smrt osuđene, jer postali smo prizor svijetu, i anđelima, i ljudima – mi ljudi poradi Krista, vi mudri u Kristu; mi slabi, vi jaki; vi čašćeni, mi prezreni; sve do ovoga časa i gladujemo i žeđamo, i goli smo, i pljuskaju nas, i beskućnici smo, i patimo se radeći svojim rukama.”

Prizvao se na cara

Kad se jednom vratio u Jeruzalem. Pohodio je hram. Pratio je četiri muža koji su išli ispuniti svoje zavjete. Neprijatelji su ga optužili, da je sa sobom poveo poganina. Za takav prekršaj slijedila je smrtna kazna. I tamo bi ga bili i kamenovali. Od smrti ga je izbavio rimski zapovjednik. Uhitio ga je i sproveo u Cezareju, da mu sudi carski namjesnik. Kad se Pavao pred njim prizvao na cara, prevežen je u Rim, gdje je nakon nekog vremena bio kažnjen smrću. Smatra se da je to bilo 67. godine.

Svetac – zaštitnik Bačke i
Subotičke biskupije

Poslije turskog ropstva sjedište Bačko-Bodroške županije postao je grad Sombor. Na pročelju velike upravne zgrade nekadašnje županije u Somboru stajao je stari, sjednjojekovni grb Bačke. Na ovalnom štitu stoji Pavao s knjigom u jednoj, i s mačem u drugoj ruci. Tako ga i inače tradicionalno predstvaljau umjetnici, budući da je i pisac i mučenik. Pavao je veliki kršćanski pisac i apostol. Trinaest je poslanica napisao. Gotovo svake nedjelje se čitaju. Kad ga neki kršćanski pisci navode reći će samo „kako veli Apostol. Pri tome se samo na Pavla misli. Svetom je Pavlu posvećena župna crkva u Baču, manja župna crkva u Kanjiži, sjemenišna i biskupska kapela u Subotici, kao i zatvorska kapela u Somboru (sada van uporabe). Kad je 1968. godine ustanovljena Subotička biskupija sveti Pavao je službeno proglašen glavnim zaštitnikom biskupije.

Tako 25. siječnja imendan slavi Pavao, Pavo, Pava, može i Paulina i Pavka, i Pavla i Paula ali slavi i cijela Bačka svoga velikog zaštitnika.

Zagreb

PREDSTAVLJENA KNJIGA "HRVATSKI BAČKI MJESTOPISI"

U dvorani "Školske knjige" u Zagrebu promovirana je 29. studenog 1994. godine najnovija knjiga našeg poznatog književnika i pisca dr Ante Sekulića "HRVATSKI BAČKI MJESTOPISI". Ovom knjigom dr Sekulić želio je pokazati kako je hrvatsko žiteljstvo u Bačkoj doista na svom vlastitom tlu.

Pored brojnih štovatelja ovog našeg istaknutog kulturnog i javnog djelatnika, promociji knjige bili su nazočni i predstavnici Hrvatske vlade, Hrvatske Matice te DVPH-a. O knjizi su govorili dr. Dragomir Maderić, direktor "Školske knjige"; dr Jozo Marević, glavni urednik; Bela Ivković, predsjednik KUD-a "Bunjevačko kolo"; dr Franko Mirošević, urednik izdanja, te prof. dr Stipe Botica, dekan filozofskog fakulteta.

Svečanost su svojim nastupom obogatili članovi Mješovitog zbora "Kola Mladeži" pod ravnateljem Alena Kopunovića Legetina.

Autor knjige dr Ante Sekulić obratio se nazočnima s tek nekoliko riječi zahvale i najavio izlazak još dvije svoje knjige. /KMpress/

* * * * *

Nova knjiga

ALBERTUS MAGNUS DOCTOR UNIVERSALIS: PHILOSOPHIA REALIS

Izbor je to iz filozofskog i prirodnoznanstvenog djela Alberta Velikog. Knjigu je priredio i preveo dr Tomo Vereš, dominikanac, profesor Filozofskog fakulteta Družbe Isusove u Zagrebu i jedan od blistavih suvremenih subotičkih umova. Knjiga je objavljena kao svezak I, u izdanju: Demetra - Filozofska biblioteka Dimitrij Savića, knjiga 8a, uz financijsku potporu Soros humanitarian foundation, Zagreb, 1994., str. 231.

Dr Tomo Vereš, čovjek koji je hrvatskoj (i uopće južnoslavenskoj) javnosti svojedobno najpotpunije predstavio Tomu Akvinskog, istom auditoriju predstavlja sada njemačkog dominikanca Alberta Velikog (1193-1280) jedinog umnika srednjeg vijeka koji je dobio naslov "Veliki".

Knjiga koju predstavljamo sastoji se iz pet dijelova, koji se mogu svrstati zapravo u tri: rasprava T. Vereša o Albertu Velikom, prijevodi djela Alberta Velikog i bibliografija.

Ne zanemarujući značaj Verešove uvodne studije, najvredniji dio knjige svakako predstavljaju prijevodi ulomaka djela Alberta Velikog, odnosno nekoliko akata što se odnose na njega (str. 77-211). Ovaj će dio knjige najviše interesirati filozofe. Najprije je predstavljen prijevod djela "O petnaest problema", potom ulomci o alkemiji, kozmografiji i geografiji iz Albertova djela "Pet knjiga o rudama", te tri kratka akta koji se tiču Alberta

Velikog (papinska povelja o imenovanju regensburškim biskupom, jedno pismo povodom ovog imenovanja i Albertova oporuka).

Završimo ovaj prikaz konstatacijom da se hrvatska kultura ovim Verešovim djelom pridružila rijetim narodima koji imaju cjelovite prijevode Alberta Velikog.

Joso B.

* * * * *

Zagreb

SJEĆANJE NA DR VINKA PERČIĆA

Petu godinu zaredom okupili su se prijatelji i štovatelji pokojnog dr Vinka Perčića u prostorijama Muzejsko galerijskog centra na Jezuitskom trgu u Zagrebu da obnove sjećanje na ovog poznatog humanistu i liječnika, velikog donatora grada Zagreba. Naime, kako je poznato dr Vinko Perčić darovao je 1989. godine Zagrebu 462 umjetnička djela neprocjenjive vrijednosti.

Za obilježavanje pete obljetnice donatorove smrti upriličena je mala izložba modernog mađarskog slikarstva, izbor od petnaest slika između 90 slikarskih ostvarenja 57 autora koliko ovaj opus sadrži.

O samom donatoru, dr Vinku Perčiću i sjećanju na suradnju s njim, govorio je direktor MDC-a g. Ante Sorić. O postavljenoj izložbi i izboru pejzažnog slikarstva mađarskih autora govorila je kustosica Ana Medić, koja je izložbu i postavila. Izložbu je prigodnim govorom otvorio g. Ivo Škrabalo, predsjednik Društva hrvatsko-mađarskog prijateljstva. Muzički nastup zbora studenata "Kolo Mladeži" uzveličao je ovo sjećanje na dragog pokojnika.

/KMpress/

* * * * *

KNJIŽEVNA VEČER LAZARU MERKOVIĆU

U organizaciji Szabad Liceuma u čitaonici Gradske biblioteke održana je 11. siječnja književna večer pod nazivom "Između dva kamena" subotičkom pjesniku, prevodiocu i novinaru Lazaru Merkoviću.

Uvodnu riječ, posvećenu Merkoviću, održao je Gábor Vajda, a nako toga su članovi "Krug Csáth" (Csáth Kör) recitali stihove šest soneta iz "Između dva kamena" iz zbirke "Osame".

Voditelj večeri bio je Károly Dudás.

U predvorju čitaonice priređena je izložba Merkovićevih knjiga, kao i dio iz zbirke bogatog opusa djela koje je preveo.

Na taj su način naši sugrađani mađarske nacionalnosti dali zahvalu čovjeku koji je toliko učinio za promicanje mađarsko-južnoslavenskog kulturnog prožimanja.

/Žig/

Piše: Stjepan Beretić
900 GODINA ZAGREBAČKE NADBISKUPIJE

Poruka Petrovog nasljednika Pape Ivana Pavla II.

Između ostaloga Papa je naglasio, kako su katolici Hrvatske u svojoj povijesti patnjama i kušnjama svake vrste platili svoju hrabru privrženost Evanđelju. Takva je bila i prošlost Zagrebačke biskupije. U svojoj homiliji rekao i slijedeće: „Sva ta povijest milosti postaje danas za vas poticaj da razmišljate o svojoj sadašnjosti i poziv da izgrađujete budućnost koja je pred vama. Ta povijest postaje, prije svega, poziv da, puni pouzdanja, uzdignete svoju žarku molitvu za mir.

Misao s nostalgijom leti u ono vrijeme kad su vjernici u ovim krajevima bili u punom zajedništvu i kad su svjedočili, svatko preko vlastite kulture i vlastitih osjećaja, istu privrženost Kristovu Evanđelju.

Sadašnje podjele i napetosti ne smiju biti uzrokom zaborava da mnogi elementi ujedinjuju narode koji su danas u ratu. I zato je hitno i nužno sakupiti sve ono što ujedinjuje – a to nije malo – i time graditi nove perspektive bratske solidarnosti.

Mir na Balkanu – to posebno želim istaknuti u ovom trenutku patnje – nije utopija! Dapače, mir se nameće kao perspektiva povijesnog realizma!

Narodi ovih krajeva međusobno su se kroz stoljeća prihvaćali, ostvarivali su mnogovrsne razmjene u području umjetnosti, jezika, pisma, kulturnog narodnog blaga. Zar nije zajedničko bogatstvo i tradicija vjerske snošljivosti, koja se održala kroz gotovo jedno tisućljeće, pa i kroz vrlo tamna razdoblja povijesti? Ne, ne može se vjeri pripisivati fenomen nacionalističkih netrpeljivosti koje haraju ovim krajevima! To vrijedi ne samo za kršćane različitih crkvenih pripadnosti – koje Bog danas poziva na posebno zalaganje da se postigne puno zajedništvo – nego i za vjernike drugih vjeroispovijesti, posebno za muslimane, koji su znakovito prisutni na Balkanu. Svi su oni pozvani ostvariti civiliziran suživot, u međusobnom poštovanju.

Ti, zagrebačka Crkvo, koja danas slaviš 900 godina milosti Gospodnje, pozvana si, zajedno s drugim crkvama u Hrvatskoj, da budeš apostol obnovljene sloge. Ne podsjeća li nas Koncila da je Crkva „sakrament ne samo prisnog jedinstva s Bogom nego i jedinstva cijelog ljudskog roda? (usp. Lumen gentium, 2).

Sava i Dunav

U ovim krajevima danas stavljenim na toliku kušnju, vjera mora ponovno postati snaga koja ujedinjuje i daje dobre plodove, poput rijeka koje protječu ovim zemljama. Kao Sava, koja izvire u Sloveniji, protječe vašom domovinom, nastavlja uz hrvatsku i bosansko-hercegovačku granicu, te u Srbiji utječe u Dunav. Dunav je druga velika rijeka koja povezuje hrvatsku i srpsku zemlju s velikim zemljama Istočne, Srednje i Zapadne Europe. Te dvije rijeke se susreću, isto kao što su pozvani na susret i razni narodi koje one povezuju. To posebno moraju ostvariti dvije kršćanske crkve, Istočna i Zapadna, koje upravo u tim krajevima oduvijek žive zajedno.

U toj metafori rijeka možemo govoto zapaziti tragove

puta kojim Bog od vas traži da kročite u ovom teškom povijesnom trenutku.

To je put jedinstva i mira koji nitko ne smije izbjegavati. Njega iziskuje sam razbor, još prije vjera.

Nije li povijest stvorila tisuće neraskidivih veza među vašim narodima? Vaši jezici, iako različiti, nisu li među sobom tako bliski da se međusobno sporazumijevate i razumijete više nego je to slučaj u ostalim dijelovima Europe?...

„Napredak i dobro naroda na Balkanu imaju samo jedno ime: mir!”

Bez obzira na ljudske račune, na taj hitan zadatak ti, Zagrebačka Crkvo i Crkvo u cijeloj Hrvatskoj, pozvana si jednim kategoričkim moralnim imperativom. Imperativom koji se neodoljivo pojavljuje u svakoj vjerničkoj savjesti, svaki put kad usne izgovore molitvu „Očenaš”...Vrijeme je da zagrebačka Crkva, kao i cijela Crkva u Hrvatskoj postane promicateljica međusobnog oprostjenja i pomirenja.

„Tražiti oprost i sam oprostiti”

Tako bi mogla biti sažeta zadaća koja je pred svima, žele li se postaviti čvrste pretpostavke za postizanje istinskog i trajnog mira. To je...predaja 900. obljetnice kršćanstva koju danas slavite. Pozvani ste da budete dostojni nasljednici vjernika, vaših prethodnika ugledavši se na vaše mučenike i svece...

Papa o svome pohodu Zagrebu

Prigodom tog velikog i značajnog pohoda, 14. rujna 1994. godine, obraćajući se u Rimu sabranim hodočasnicima rekao je Ivan Pavao II.: „Draga braćo i sestre,...: „Hrvatski narod bio je prvi slavenski narod koji se susreo s kršćanstvom: za njegovu su evangelizaciju, koja je počela već u VII. stoljeću, skrb vodili misionari pristigli iz Rima, a ta je evangelizacija osjetila i blagotvorni utjecaj svete braće Ćirila i Metoda, apostola Slavena. Hrvatska je nacija vrlo rano uspostavila odnos jedinstvenoga zajedništva sa Svetom Stolicom, što se postupno razvijalo i produbljivalo tijekom stoljeća. Papa Ivan X. obratio se prvom hrvatskom kralju Tomislavu (910–930) nazvavši njegove podložnike „najposebnijim sinovima Svete Rimske Crkve. U doba otomanskog prodora u Europu Lav X. je Hrvatima udijelio naslov: „Najčvršći štiti i predziđe kršćanstva”. To je naslov koji je imao svoje veliko i pravo značenje u povijesti vjere i svetosti koje je hrvatski narod znao ostvarivati i što vrlo lijepo pokazuje i u devet stoljeća života zagrebačke Crkve.”

O samoj svetoj misi slavljenoj na zagrebačkom hipodromu Sveti Otac je izjavio: „... ostvareni je pohod očekivan vrlo mnogo vremena. Prethodilo mu je živo razdoblje molitve, obilježeno brojnim pothvatima od kojih valja spomenuti i „milijun krunicać za dobar uspjeh putovanja. Vrhunac je pohoda bilo slavlje svete mise. U njoj je sudjelovalo nepregledno mnoštvo vjernika koje je s velikim zanosom molilo, pjevalo i zazivalo Gospodinov blagoslov da bi se moglo suočiti s teškoćama sadašnjeg trenutka i graditi bolju budućnost...”

(Svršetak)

CIJENJENOM UREDNIŠTVU

Veoma me obradovala pojava Zvonika, lista koji prati zbivanja u subotičkoj biskupiji, obnavlja sjećanja na običaje i podstiče vjeru i tradiciju u najljepšem smislu te riječi.

U tom poslu želim vam da ustrajete i bila vam sretna i blagoslovljena ova i sve slijedeće godine.

Ivanka iz Novog Sada

P.S. Pozvali ste i vjernike laike na suradnju pa vam evo šaljem i jedan lični poetski doživljaj Božića '94. Ako ga smatrate vrijednim za objavljivanje, objavite ga.

U NOVOSADSKOJ KATEDRALI

Tišina u staroj katedrali
u božićna bijela jutro,
svjetluca srebro okićenih grana,
o, kako bih ostala tu do noći, do jutra.

Sve je u polutama i svjetlu,
ništa se ne miče sem usana,
kutak nestvarnog mira,
samo spokoj blagi, tišina nebom dana.

U kutku jaslice stoje,
a žiške trepere i sjaje,
dvije starice u marama zamotane,
uvelim prstima darove svoje daju.

I opet tišina i mir,
samo sa usana molitva teče,
umornih, što dođu da odmire se,
dok tiho pada zimsko veče.

* * * * *

Zahvaljujem Vam na slanju novog časopisa Zvonik. Divim se Vašem pothvatu za koji je u ovo vrijeme potreban veliki entuzijazam, poduprt suradnicima.

Želeći Vam dalji blagoslov i uspjeh, lijepo Vas pozdravljam.

Jurij Devetak CM, župnik - Beograd

* * * * *

Hvala za poslani Zvonik! Lijepo Vas molim da nam šalžete za sada 10 primjeraka. Prilažemo isječak iz Podgoričke "Pobjede" o proslavi Božića u Kotoru.

Pišite nam i o životu Opće Crkve, o misijama, o Pap i događajima u vezi s njim, o duhovnom životu...

Srdačno Vas pozdravlja i želi Božji blagoslov

P. V. Vasilj D.I. - Bar

"SLAVA BOŽJA"

(Molitvenik u pripremi)

Prije 87 godina tiskan je jedan od najdražih molitvenika u Bačkoj. Uredio ga je i izdao Lajčo Budanović, novosadski kapelan, koji je kasnije postao biskupom Bačke Apostolske Administrature. Prva "Slava Božja" tiskana je u Budimpešti. Još uvijek se ljubomorno čuva u kućama kao "majkin" molitvenik, "majkina sveta knjiga".

Svećenici Subotičke biskupije kojima su povjereni vjernici hrvatskoga jezika godinama su na muci što vjernicima ne mogu ponuditi molitvenik. Na svojim pastoralnim sastancima opetovno ponavljaju potrebu da se izda novi molitvenik. Novi molitvenik nosit će ime svoga uglednog pretka. Zvat će se "Slava Božja". Osim kalendarskog dijela novi će molitvenik imati, po mogućnosti, iste ili slične rubrike, kao i knjiga iz 1908. godine.

U novom molitveniku je molitveni dio s molitvama koje katolik treba znati, sa zapovijedima i istinama vjere, sa jutarnjom, večernjom i dnevnim molitvama. Kako stara "Slava Božja" predstavlja pojedinačno svaki sakrament, tako to čini i nova, u svemu vođena Katekizmom Katoličke crkve. Kod sakramenata kršćanske inicijacije naći ćemo sve o krstu, potvrdi i euharistiji s cijelim obredom krštenja, krizme i svete mise. U obredu svete mise naći ćemo osim četiri euharistijske molitve i jednu euharistijsku molitvu za djecu. Tu su, dakako i dva sakramenta koji služe ozdravljenju duše i tijela: ispovijed s ispitivanjem savjesti i bolesnička pomast s obredom pomazanja. Dotle se stiglo u pripremi novog molitvenika. U slijedećem broju "Zvonika" izvijestit ćemo vas o daljnjem radu na ovom molitveniku.

Stjepan Beretić.

MOLIMO GOSPODU ŽUPNIKE - UKOLIKO SU ZAJNTERESIRANI - DA JAVE NA ADRESU UREDNIŠTVA "ZVONIKA" KOLIKO BI ŽELJELI PRIMJERAKA NOVOG MOLITVENIKA "SLAVA BOŽJA".

To nam je potrebno da bismo mogli odrediti tiraž.

Cijenu nismo još u mogućnosti reći. Trudit ćemo se da bude što povoljnija, kako bi ga svaki naš vjernik mogao kupiti bez posebnih i velikih izdataka.

* * * * *

Zbog obilja materijala rubriku NAŠI POKOJNICI objavićemo u sljedećem broju.

* * * * *

Jeste li već nabavili NOVU SUBOTIČKU DANICU?

Ako niste, požurite jer je naklada od 2500 već na izmaku.

* * * * *

Ako imate poteškoća ili nejasnoća u svom vjerskom životu, možete nam postaviti pitanja. Naši svećenici će vam odgovoriti u "ZVONIKU"

ZVONIK, Katolički list (mjesečnik). Izdaje: Rimokatolički župni ured sv. Roka, 24000 SUBOTICA, Ivana Milutinovića 52. Telefon: 024/24-740. Glavni i odgovorni urednik: Andrija Anišić; zamjenik glavnog i odgovornog urednika: Franjo Ivanković; tehnički urednik: mr Ervin Čeliković; lektor i korektor: Katarina Čeliković; vinjete: Cecilija Milanković. Uredničko vijeće: Josip Anišić, Stjepan Beretić, Marko Forgić, Vesna Ivanković, Andrija Kopilović, o. Marijan Kovačević, Grgo Kujundžić, Antun Mijoš, Josip Pekanović, Ivan Piuković, Blaženka Piuković, Branko Vaci i Marko Vukov. Tiraž: 3000. List je registriran u Ministarstvu za informacije Republike Srbije, broj: 632-1093/94-03, 20.10.1994. Štampa: „GLOBUS“, Subotica (024) 51-202